

Förförande andar

God förmiddag, vänner! Glad för att få vara här i förmiddag och veta, att jag ser Er alla ute, och tro att Herren är med oss idag och ger oss lite skugga, så att det inte kommer att vara så hett här i tabernaklet under förmiddagsmötet. Och nu . . .

² Jag tror, finns det barn . . . Har barnen blivit ivägskickade till sina klassrum, broder Neville? Jag såg några små, och jag undrade bara, om de hade skickat iväg klasserna bort till deras – deras andra ställen, till deras söndagsskolsalar.

³ Be för mig, nu! Jag har ett viktigt beslut, som det var meningen, att jag skulle fatta igår kväll, och jag måste fatta det idag. Och må församlingen be! Jag har ett – jag har en mötesserie, som kommer härnäst, det är vid järnridå-gränsen i Tyskland, och det är ju litet känsligt. Och be för mig! Och så är det, vi kan börja direkt i det där stora Cricket Stadium i Tyskland, som Hitler uppförde strax före kriget, en trevlig stor plats, rymmer åttiotusen människor. Och vi får ha den i tio kvällar på raken. Och så hoppas vi få komma igång där på en gång och sedan över till La Salle Lorraine i Frankrike, sedan, så till Berlin, komma tillbaka . . . Jag menar Berlin mellan det där och – och Frankrike.

⁴ Sedan kommer vi tillbaka, om Herren vill, i en konferens i Chicago. Börjar, jag tror den femte, sjätte, sjunde, åttonde och nionde är min del i Chicago av konferensen i den – den svenska kyrkan. Och sedan är de, Herr Boze, en del av Er från Chicagos omnejd, de har en konferens, som går av stapeln den här kommande . . . Börjar den första augusti, eller första september är det, i Sverige. Och jag är så glad att veta, att de röstade för att jag skulle komma över, och det var allmänt och hundra procent. Och jag var glad för det, men nu måste jag fara antingen dit eller hit ner. Be, Ni, att Herren ska leda mig precis exakt till det ställe, där de flesta själarna kommer att bli frälsta, och det bästa kommer att utföras för Guds Rike! Nu har de en konferens där uppe, och – och de i Sverige, och han sa, att vi skulle få tjugofem-, trettiofemtusen människor till att börja med i konferensen, och många av dem ofrälsta människor.

⁵ Och här nere i Tyskland, sedan, tja de har ett stadium, som rymmer åttiotusen. Naturligtvis, i Schweiz, som vi just lämnade, där hade vi en underbar mötesserie, och många av Er har troligen aldrig hört det än. Herren välsignade oss mäktigt, vi fick femtiotusen omvända på fem kvällar i – i – i Zürich i Schweiz.

⁶ Och så, broder Jack Shuler, många av Er känner honom, han är metodist, gamle Bob Shulers pojke. De är i Belfast nu, och

– och de säger, att de bara håller på att vända upp och ner på platsen där borta för Evangeliet, och till och med mäktigare än vad Billy Graham hade i sin mötesserie. Jack är en mycket fin ung man, full av nitälskan och kärlek. Och han – han är bara så ärlig med det, att jag tror, att han är en stor Herrens tjänare. Och be för broder Shuler! Och – och det är Jack Shuler, och Jack MacArthur är också tillsammans med honom. Broder Jack MacArthur är en stor predikant också. Och där har församlingsmännen sagt, att det är den största väckelse, som någonsin har träffat Irland. Så vi är så . . . Gå i bön dagligen för de där – för de där männen! De är båda unga män, under, omkring fyrtio gissar jag, eller under, familjer osv., och bra, helgjutna lärare i Evangeliet, och vi älskar dem.

⁷ Och nu, jag – jag ber, att Ni inte ska glömma mig, att – att Gud ska låta mig fatta det rätta beslutet just nu. Det finns gånger, då man inte vet, åt vilket håll man ska vända sig. Har Ni någonsin kommit i de situationerna? Jag tror, att Paulus kom i den situationen en gång, eller hur? Det stod mellan två alternativ. Och då han skulle fara över, å, då såg han en ängel i en syn, som sa till honom: ”Kom över till Makedonien!” Så Herren har fortfarande Sin Ängel, eller hur? Om jag bara kan vara lika ödmjuk i mitt hjärta ifråga om det, som Paulus var.

⁸ Och nu ikväll, kom ihåg de evangeliska mötena här i Tabernaklet, kom ut allesammans! Ni runt omkring Louisville, jag ska tala i Church of the Open Door ikväll i ett par timmar, från halv åtta till halv tio hos broder Cauble. Jag har tänkt komma hit två gånger. Och så är han en sådan trevlig man, och han ringde upp. Och broder Cauble, han är en mycket fin gentleman och broder. Ni, jag är säker på, att Ni är bekanta, en mycket fin broder, och jag kunde bara knappast avvisa honom så där. Be! Över allting, be, och be, att Gud ska ge oss det – det rätta beslutet att fatta.

⁹ Innan vi nu börjar med det evangeliska budskapet, har vi en förmiddag, då vi ska inviga små barn. Och jag har också en liten här att inviga åt Herren. Många gånger, nu, i många församlingar . . .

Kan Ni höra all right långt bak? Om Ni kan det, är det all right? De här fläktarna här, jag bara, man kan inte höra sig själv. Nej, den där, den är all right. Jag är rädd, att jag skulle förgås utan den.

¹⁰ Så de – de små barnen, ibland bestänker de dem i församlingen, då de är pyttesmå barn. Och naturligtvis kom det där från den katolska kyrkan, att kristna de små barnen, eller ”döpa” dem, som de kallar det, då de är bara små barn. Den metodistiska församlingen övertog det, barndopet, och många, och åtskilliga fler, tror jag. Jag tror, att det var skillnaden mellan nasarenerna och de gammaldags metodisterna, var barndopet

och så litet utbrytningar osv. Men hur det nu var, gör det inte, jag tror inte, att det gör så mycket. För då allt kommer till allt, tror jag, att Golgata förklarade saken, just där, alltsammans, det är riktigt, för Jesus dog där för att frälsa små barn och frälsa världen.

¹¹ Och ett litet barn, vilket slags föräldrar det än har, hur syndiga, det skulle inte göra någon skillnad, för Jesu Kristi Blod renar det, ser Ni, och det här är Guds Lamm, som tar bort världens synd. Det där lilla barnet kan inte omvända sig. Det vet inte, hur det ska omvända sig. Det har inga egna orsaker till att vara här. Det kan inte tala om för en, varför det är här. Men Gud skickade hit det, och Jesu Kristi Blod renar det i samma ögonblick, som det kommer till världen. Och det gäller tills det kommer till tillräknelig ålder, då känner det till rätt och fel, och vad det gör då, det måste omvända sig ifrån det, som det vet, att det har gjort fel. Det är riktigt. Så en del av dem bestänker dem och tror, att de inte går till himmelen.

¹² Och det finns en lära, som säger, att om barnet är fött av föräldrar med Den Helige Ande, tja, då går barnet till himmelen. Men om det inte är så, då är det inte mer med det, barnet finns bara inte längre. Det där är helt fel. Vad gör det för skillnad, om det är föräldrar med Den Helige Ande? Det är sexuell åtrå alltsammans, och barnet föds på samma sätt. Så det är helt "fött i synd, format i missgärning, kom till världen och talade lögn." Det där, det är de skriftliga termerna för det.

¹³ Så, och då renar Jesu Kristi Blod och åstadkommer en försoning för det där barnet. Om det dog, gick det fullkomligt raka vägen in i Guds Närhet, om det än föddes av de syndigaste föräldrarna i världen, ända tills det är i tillräknelig ålder, då det känner till rätt och fel. Och vad det sedan gör därefter, det måste det förlåtas för. Det måste be om sin egen omvändelse från och med då. Men medan det är ett litet barn . . .

¹⁴ Sättet, nu, som vi försöker tillämpa här i Tabernaklet. Det är den enda plats i världen, dit jag går, då jag predikar Lära, är här i Tabernaklet, för att det här är vår församling. Och vi predikar lära här för att hålla människorna inriktade. Andra män i sina församlingar, de predikar vadhelst de tror på. Och de är mina bröder, och vi kan ha olika meningar, litet grand, men vi är ändå bröder i alla fall. Och, men här i Tabernaklet predikar vi det, som vi tror är Skriftens lära. Och i den ser vi för invigningen av barnen, det vi kallar dedikation [På svenska: "Barnvälsignelse". – Övers.], den enda gång i Bibeln, som vi kan finna, eller i Nya Testamentet, där små barn någonsin hade någonting att göra, rättare sagt, Kristus hade någonting att göra med det i en ceremoni, var att Han tog upp dem i Sina armar och la Sina händer på dem och välsignade dem och sa: "Låt de små barnen komma till mig! Förbjud dem det inte, för sådana är Guds Rike till."

15 Nu är det överlämnat åt oss, som vi förstår det, att fortsätta det verk, som Han kom för att – för att uträtta. Hans död på Golgata, Han var hos oss, och Han utgick från . . . Kom ifrån Gud in i världen, gick tillbaka från Gud, rättare sagt ifrån världen in i Gud och kom tillbaka i form av Den Helige Ande och är med oss, i oss, till världens ände, och uträttar i Sin Församling samma arbete, som Han gjorde, då Han var här på jorden. Och därför tar vi våra barn, den ene till den andre, till predikanterna, och de ber över dem, lägger sina händer på dem och överlämnar dem åt Gud. Bara en liten ceremoni för att säga, att vi uppskattar, vad Herren har gjort för oss och de små barnen.

16 Om nu Era små har blivit bestänkta, eller hur det nu är i Er församling, tänk efter! Vi säger inte alls någonting emot det. Det är all right. Men enligt Skriften finner vi bara ett enda ställe, det är där Jesus själv välsignade dem. Det ska jag läsa, om Herren vill, i – i Ordet här. Vi finner i Lukas, det . . . Jag tror det är det – det 10:e kapitlet och börjar med den 13:e versen.

Och de bar fram unga barn till honom, för att han skulle röra vid dem. Och hans lärjungar visade bort dem, som bar fram dem.

Men då Jesus såg det, blev han mycket förargad och sa till dem: "Låt de små barnen komma till mig och förbjud dem det inte! För Guds rike tillhör sådana."

Sannerligen säger jag er: "Vem som helst, som inte tar emot Guds rike som ett litet barn, han ska inte komma in i det."

Och han tog upp dem i sina armar och la sina händer på dem och välsignade dem.

17 Är inte det där underbart? Han sa: "Låt nu de små barnen komma till mig! Förbjud dem det inte, för Guds Rike tillhör sådana, sådana som det där lilla barnet!" Och Han tog dem i Sina armar och välsignade dem.

18 Så vi nu skulle älska att i förmiddag, om vi kunde få ha Jesus personligen sittande här på plattformen, få säga: "Herre, skulle Du vilja välsigna mitt barn!" Å, vilken . . . För våra mänskliga ögon och våra hjärtan, som längtar att få se det! Men Han är här ändå, för Han gav oss befallning att göra det. Och då vi har gjort det, så erkänner Han det. Då vi tar emot en, som Han sände, tar vi emot Honom, som sände honom, ser Ni. Så Han är här i förmiddag. Och om syster Gertie vill komma upp till pianot och spela vår gamla sång, som vi brukade sjunga för länge sedan, den här: "Hämta in dem, bär fram de små barnen till Jesus!" Jag tror, att den finns i boken där någonstans. Jag är inte säker. "Bär fram de små barnen till Jesus." Och om du har ett litet barn, ett litet barn, som inte har blivit överlämnat, och Du vill överlämna det i förmiddag, å, vi kommer att vara glada att få göra det.

19 Och finns det några predikanter i byggnaden, predikanter som bara skulle vilja komma upp och stå hos oss här, medan vi överlämnar de här barnen åt Herren? Vi kommer att vara glada att få ha Er, då Ni kommer. All right, finns den i boken där? Fann Du den, broder Neville? Den finns inte där. All right, hur många kan den: *Hämta in dem*? All right, låt oss sjunga den nu! Allihop tillsammans, medan mödrarna bär fram sina barn! All right. All right.

. . . in dem, hämta in dem,
Hämta in dem från syndens område!
Hämta in dem, hämta in dem,
Hämta de vilsegångna till Jesus!

Hämta in dem, hämta in dem,
Hämta in dem från syndens område!
Hämta in dem, hämta in dem,
Hämta de små till Jesus!

20 Ska vi böja våra huvuden ett ögonblick? Vår himmelske Fader, stående omkring altaret i förmiddag står mödrarna och fäderna och håller sina små ättlingar, som Du så nådigt har gett dem, i sina armar. De är så tacksamma för dem, Herre, och de bär fram dem hit till altaret i förmiddag i Guds hus för att överlämna dem, ge deras liv åt Dig. Du har gett. Och vi ber, Gud, att Du ska nära och välsigna vartenda ett av dem. Led dem, och må Guds Skyddsänglar vaka över vartenda ett! Ge dem långa liv med lycka och glädje! Må de växa upp till att bli morgondagens Gudsmän och -kvinor, om det finns en morgondag!

21 Gud, vi ber, att Du ska låta det uppstå predikanter och profeter och lärare ur den här gruppen av små barn, som är omkring altaret i förmiddag. Och då vi blir gamla och inte kan gå längre, någon måste hjälpa oss från plats till plats, må vi kunna få stå och höra Evangeliet predikat av dessa, som är här idag! Bevilja oss det, Herre! Och en härlig dag, då alltsammans är över, våra liv är avslutade, de här föräldrarna runt altaret, må vi vara liksom forntidens Jakob, då han välsignade alla sina barn och talade om för dem, vad deras ände skulle bli i den yttersta tiden! Då han tittade upp, sa han: "Ni vet, jag ska samlas till mina fäder." Och en härlig dag ska han och alla hans ättlingar samlas ihop i ett bättre land. Inget under, att Bileam sa: "Låt min sista ände bli liksom hans!" Gud, jag ber, att Du ska bevilja föräldrarna de här välsignelserna.

22 Och då vi nu går för att lägga händerna på dem, så – så underbart . . . Och så ödmjukt Du har gjort det, Herre, så att vi, den här jordens män, skulle få förmånen att få välsigna små barn i Ditt Namn och veta detta, att det vi ber om beviljades oss. Då vi går för att välsigna dem, må Jesus, den av alla osedde Personen, den Allsmäktige, stå nära och välsigna vartenda barn,

då vi lägger våra händer på dem och erbjuder Honom dem! För vi ber om det i Hans Namn. Amen.

²³ Broder Glenn Funk, han har sina tre små barn, som ska överlämnas åt Herren.

[Blankt ställe på bandet. Broder Branham välsignar små barn. – Utg.]

. . . ett litet krypin långt borta i nordlandet lovade Du mig det här barnet. Fader, må Dina välsignelser vila över honom!

Joseph, min pojke, jag ger Dig åt Gud. Och må Ditt liv vara en välsignelse! Må Du bli en profet, Joseph! Må Guds nåd vila över Dig! Må Din fars Gud, Herren Jesus Kristus, alltid välsigna Dig, göra Ditt liv till en välsignelse för andra!

I Jesu Kristi Namn välsignar jag honom. Amen.

[Blankt ställe på bandet. Broder Branham välsignar små barn. – Utg.]

²⁴ Älskar Ni små barn? Det är någonting med de små, så att varenda mor vill, att hennes barn ska bli välsignat.

Det är nu på det sättet, som vår himmelske Fader är mot oss vuxna i förmiddag. Han vill, att varenda en av oss ska bli välsignad. Han lägger fram vissa saker framför oss, bara räcker fram det till oss, liksom för att säga: "Här, jag vill, att Du ska vara välsignad, mitt barn." Är Han inte underbar? Så vi kan uppskatta en sådan snäll himmelsk Fader.

²⁵ Apropå välsignelsen av små barn, vet Ni, läste jag just här i Skriften här om dagen, någonstans här borta, det var i Gamla Testamentet, om en – en härlig sak, som jag – jag förvisso uppskattade att få läsa. Här är det, just här. "Och Natanael sa till David: 'Gör allting, som är i ditt hjärta, för Gud är med dig!'" Förstår Ni? Gör det, som är i Ditt hjärta! Och många gånger har jag funnit detta, min kristne vän, att jag har uttalat saker utan att veta, vad jag skulle säga, och finner att det gick i uppfyllelse. Vad Du säger!

²⁶ Det sas en gång, att Jesus kom ner ifrån berget, och Han såg ett träd, som inte hade någonting på sig, bara endast löv, och det fanns ingen frukt, och Han sa: "Ingen människa ska äta av Dig hädanefter."

²⁷ Och nästa dag, då de gick förbi, såg apostlarna löven förvissnade. Han sa: "Titta, så kvickt trädet har vissnat!"

²⁸ Jesus sa: "Ha tro på Gud! För vad Ni än längtar efter, då Ni ber, tro att Ni ska undfå det, så ska Ni få det. Och vad Ni än säger för någonting, ska Ni få det Ni säger." Tänk på det där! Å! Och kanske då Guds mäktige Helige Ande idag står här vid altaret, man säger . . . Ja, det behöver inte vara dekorerat. Det behöver inte vara något omsorgsfullt utarbetat ställe.

29 Jakob tog upp en sten en gång och la sitt huvud på den, och den erkänns än idag som en Kröningssten. Eller Kröningsstenen, så att jordens stora män fortfarande bär omkring den där stenen, för att kungarna ska installeras ovanför den här stenen, bara en vanlig gammal sten, som ligger på en åker.

Betel var bara en hög stenar lagda på varandra, och det blev Guds hus, bopplatsen. Jakob sa: "Det här är ingenting annat än Guds hus", bara en hög stenar, som låg ovanpå varandra.

30 Det krävs inte de omsorgsfullt utarbetade sakerna. Det krävs enkelheten och tro till att tro, det är vad som krävs. Det är det, som gör det.

31 Då vi nu vet, att tiden snart rinner iväg, ska vi försöka att inte uppehålla Er så länge, då vi vet, att det är hett, och kyrkan är fullpackad. Så jag ska bara tala till Er några ögonblick i förmiddag över ett litet ämne här, som kanske . . . Jag litar på, att det kommer att vara en hjälp för Er. Och nu, innan jag gick hemifrån, skrev jag ner tre eller fyra små saker. Jag sa: "Jag ska vänta och se, vad Herren skulle vilja, att jag talade om, då jag kommer dit ner." Jag skrev ner omkring sex små saker här, små ämnen, och jag skrev ett och la det i min ficka så här. Jag tänkte: "Tja, då jag kommer till predikstolen kanske Han kommer att säga till mig någonting att tala över." Nu är jag precis lika långt borta, som jag var där uppe. Så jag ska i alla fall läsa ett Skriftställe här, Herren må hjälpa oss att förstå Det. Lukas 14:e kapitel och låt oss börja omkring den trettio- . . . 31:a versen i 14:e kapitlet i Lukas!

Eller vilken kung, som tänker förklara krig mot en annan kung, sätter sig inte först ner och ser efter, om han med tiotusen kan möta den, som kommer emot honom med tjugotusen?

Annars, medan han antingen . . . ännu är långt borta, skickar han ju ut en ambassadör och begär villkor för fred.

Så på samma sätt, vem det än är av er . . .

32 Jag vill, att Ni noga ska lägga märke till det. Först sa han nu . . . Det är en liknelse. Han sa: "Nu kommer det en kung, och han har tjugotusen soldater, och den här kungen ska möta honom, och han har bara tiotusen soldater. Så den förste då, han sätter sig ner och frågar sig, om han är redo, om han kan göra det eller inte." All right.

. . . av er, som inte ger avkall på allt han har, han kan inte vara min lärjunge. (Förstår Ni?)

33 Nu må Herren lägga Sin välsignelse till det här Ordet. Nu ska vi böja våra huvuden bara ett ögonblick.

34 Vår himmelske Fader, Du som vet allting och inte har anseende till människors person, för vad är människan, att Du

skulle bry Dig om henne? Du skapade människan, och hon är precis liksom markens blomster, idag är hon vacker, i morgon huggs hon ner, kastas i ugnen, och hon vissnar bort. Och jag ber Dig, Gud, att vara barmhärtig mot oss idag och låta varenda en göra inventering idag. Vi är här, liksom i tillrättavisningens hus. Vi är här för att lära oss och få veta, hur vi ska leva, och låt det komma ifrån Ditt Ord idag, å, evige Gud! Många av Dina barn har samlats, och många av dem har varit Dina barn i årtal, men som sådana kommer vi alla tillbaka till Guds hus för att lära oss, för att få veta. Och jag, Din tjänare, vill veta mer om Dig. Och jag ber, att Du ska utgjuta Evangeliets inspiration över oss alla, över Din tjänare, och att Din Närvaro och inspiration till oss i hela den här byggnaden kommer att bli så mäktig idag, att vi kommer att gå härifrån och i våra hjärtan längta efter att bli bättre tjänare åt Dig, så att det blir nyttigt för oss att vara här. Å, barmhärtige Gud, bevilja oss de här välsignelserna i Jesu, Din Sons, Namn! Amen.

³⁵ Må nu Herren lägga Sina välsignelser till Ordet, som vi läste! Jag vill ta som en text i förmiddag, detta: "Förförande andar eller Guds Ord?" Ett ganska underligt ämne nu, men eftersom det är i Tabernaklet. . . Och i onsdags kväll. . . I söndags förmiddag, talade jag om ett – ett litet evangeliskt jubileum.

³⁶ Och i onsdags kväll predikade jag om kvinnan, som hade plattan över sitt huvud, rättare sagt den. . . Hon förlorade ett av sina mynt, och hon sopade huset och försökte finna det, innan hennes man kom. Och vi kom att finna, att den där kvinnan var en typisk orientalisk kvinna, och hon. . . Och representerade församlingen. Och ett vigselband brukade inte bäras på fingret, det bars över huvudet med nio silverstycken i det. Och då en kvinna blev en sköka, tog de ut ett silverstycke och visade, att hon var en sköka. Och så hade den här kvinnan förlorat ett av styckena, inte en sköka. Men hennes man hade varit borta, och hon försökte skynda sig att finna det där stycket för att sätta tillbaka det i sin platta, för då hennes man kom, skulle han få veta, att hon hade blivit ertappad med prostitution, och det skulle betyda hemmets upplösning osv. Och jag tillämpade det där i några ögonblick på församlingen, som förlorat en massa härliga saker. Och det är tid för Fadern att komma, så vi måste leta rätt på dem. Då vi nu vet i församlingen och i vårt Tabernakel. . .

³⁷ Och jag – jag vill tala om *Förförande andar*, vilket egentligen skulle ha titeln *Demonologi*. Man hör så mycket om den här tidens demoner, men man hör så litet om, hur man ska bli kvitt dem. Vi är alla – är väl medvetna om, att det finns djävlar, men nästa sak är hur man ska bli kvitt det där. Och nu finns det. . . Jag har, genom Guds nåd, många tillfällen att få att göra med de här sakerna, som kallas demoner, och att möta dem på plattformen och på dagliga promenader, och å, jag skulle tycka

om att få titta in i Skriften i förmiddag och ta reda på precis vad de där sakerna är.

³⁸ Nu har vi tillämpat det i ett helbrägdagörelsemöte, alltid på helbrägdagörelsesidan: Cancer, tumör, gråstarr, tuberkulos, alla de där sakerna är icke-naturliga saker, de är övernaturliga och är demoner. Skriften bevisar det klart. Men det där är demoner i kroppen med svulster, som cancer, som har liv i sig, och dettas liv är en demon. En gråstarrs växande, tuberkulosens spridande och andra sjukdomar, det är demoner. Det där är i fysisk form.

³⁹ I förmiddag, nu, ska vi tala – tala om demoner i andlig form i själen. De är i själen på samma sätt, som de är i kroppen. Och vi är tvungna att medge, att vi ser dem i människors kroppar, sådant som cancer och – och olika sjukdomar, som är i den mänskliga kroppen.

⁴⁰ Helt nyligen har till och med cancer förklarats vara en fyrdimensionell sjukdom, att den är i en annan dimension. Visst, det är demonologi. Varenda sjukdom är en fyrdimensionell sjukdom, början till den.

⁴¹ Men cancer i kroppen nu, eller cancer i själen, demonen kan komma på endera stället. Nu är det många gånger och många människor med goda tankar, som . . . Och goda människor, som många gånger försöker att – att vila på någon liten teologi, som de har, eller någonting, som de har blivit lärda sedan de var barn, och finner ändå, att nere i deras varelse, nere i deras själ, att de fortfarande har någonting, som inte är rätt. Man, många är här i förmiddag, utan tvivel var man än finner kristna samlade, finner man folk, som har de där andarna i sig, så att de . . . Det är inte önskvärt. De vill inte ha dem. De säger: ”Å, om jag bara kunde sluta ljuga! Om jag bara kunde sluta att åtrå! Om jag bara kunde sluta med *det här* eller *det där*!” Det där är nu djävlar. Och nu kommer de i form av religion många gånger. (Eftersom det är söndagsskola, är det undervisningstid, så låt oss titta in i det här!) De kommer nu i form av religion många gånger.

⁴² I Skriften fanns det nu en gång en man vid namn Josafat, en stor man, en religiös man. Och han gick över till en annan kung, som var kungen över – över Israel. Och han, Josafat, var kung över Juda. Och han gick ner till Ahab, Israels kung, och de rustade upp sig tillsammans och ingick en allians med varandra att de skulle gå till strids uppe i Ramot-Gilead. Och de gjorde det utan att be först.

⁴³ Å, om folk bara kunde inse det! Det var därför jag kom i förmiddag och bad Er att komma ihåg mig, då jag far utomlands. I alla saker, be!

Någon kom här om dagen och sa: ”Broder Branham, tycker Du det är fel att göra en viss sak?”

⁴⁴ Jag sa: ”Varför frågar Du om det?” Förstår Ni? Om det finns en fråga i Ditt sinne, låt det vara, gör det inte alls! Stå bara fast

vid det! Då Du börjar göra någonting, och om det finns en fråga, om det är rätt eller fel, så håll Dig borta ifrån det! Gå inte in i det alls! Då vet Du, att Du har rätt.

⁴⁵ Nu borde allting övervägas under bön först. ”Sök först Guds Rike och Hans rättfärdighet, så ska alla de här andra sakerna läggas till.” Jag är alldeles säker på i förmiddag, att om män och kvinnor bara kunde komma i den ställningen, att deras själ, deras tankar, deras attityder vore fullkomliga i Guds ögon, skulle det vara en av de kraftfullaste församlingarna, som någonsin har existerat.

⁴⁶ Ge bara några ögonblick akt på det fysiska! Nu har vi, har många gånger, har i årtal haft vad vi kallar för en ”lögn-detektor”. Man kan sätta den på sin handled, sätta den över sitt – sitt huvud, och man kan komma in dit och göra sitt bästa för att låta en lögn låta som sanningen, och den kommer att markera negativt varenda gång, för människan skapades inte för att ljuga. Att ljuga är någonting bedrägligt, hårt, ont. Jag skulle hellre ha en drinkare med mig vilken dag som helst än en lögnare. Förstår Ni? En lögnare! Och Din kropp skapades inte för att ljuga. Hur syndig Du än är, är Du ändå en fallen Guds son. Den syndigaste personen i den här staden idag, Gud menade inte, att Du skulle vara syndig. Han ville, att Du skulle vara en av Hans söner eller döttrar. Du är skapad till Hans egen natur. Men synden har fått Dig att göra det där. Och hur mycket man än försöker att efterapa och försöker få en lögn att verka rätt, har de ett vetenskapligt instrument, som bevisar, att det är fel. Man kan säga det med all den oskuldsfullhet man vill, men det kommer ändå att markera negativt. För det finns ett undermedvetet inne i en mänsklig varelse, och detta undermedvetna vet, vad som är sanning. Och vad man än säger här ute, vet det där undermedvetna, att det är en lögn, och den kommer att markera ifrån det undermedvetna.

⁴⁷ Därför, om en man eller en kvinna någonsin skulle kunna få sina tankar och sitt vittnesbörd och sina liv så inriktade efter Gud (amen), att Den Helige Andes kanal skulle vara fullkomligt ett med Gud, vad skulle då inte ske! Om mannen och kvinnan någonsin kunde rikta in sig, med friheten från deras hjärtan, med tro från det innersta!

⁴⁸ Många människor kommer till altaret för att få förbön, de har intellektuell tro. De bekänner sina synder och går in i en församling med hjälp av intellektuell tro. De tror det i sina – sina sinnen. De tror det, för att de har hört det. De tror det, för att de vet, att det är den bästa taktiken. Men det är inte det, som Gud tittar på. Han ser inte på ens intellektuella tro.

⁴⁹ Han ser till hjärtat, där på insidan, Gud... Och då det kommer ifrån hjärtat, då är allting möjligt. Ens bekännelse stämmer med ens liv. Ens liv talar lika högt, som ens bekännelse gör.

50 Men då ens bekännelse säger en sak och ens liv lever en annan, är det något fel någonstans. Det är för att man har en intellektuell tro och inte en tro från sitt hjärta. Och det visar, att på utsidan, *här*, finns en kunskap om Gud, men på insidan, *här*, finns en demon, ett tvivel. "Jag tror på gudomlig helbrägdagörelse, men den är inte för mig." Förstår Ni? "Å, det skulle kunna vara så, men jag tror det inte." Får Ni tag i det? På utsidan säger man: "Ja." Inuti säger ens samvete: "Nej." Samma vetenskapliga sak skulle bevisa, att det där inte var rätt, bevisa det.

51 Lägg märke till, att då de här kungarna, innan de satte igång, borde de ha . . . Innan Josafat någonsin ingick en allians med Ahab, borde han först ha sagt: "Låt oss be och se efter, vad Herrens vilja är!"

52 Ge mig en predikant, ge mig en kristen, ge mig en husmor, som är en kristen, ge mig en bonde eller en fabriksarbetare, som vill sätta Gud först i allting, så ska jag visa Er en man, som kommer att lyckas trots allt, som djävulen kan lägga på honom! Han söker Gud först. Vi måste först ha . . .

53 Men de gjorde inte det. De var alldeles förmörkade, för att Ahab hade ett mäktigt rike, och han hade gjort en hel massa saker och hade sin stora prakt, sitt guld och silver, hade varit en stor, framgångsrik man, fastän han var en otroende.

54 Och det är där världen är idag. Det är där Amerika står idag. Det är där församlingarna står idag. Vi har byggt några av de bästa kyrkor, som någonsin hade byggts. Vi har haft några av de bäst polerade forskarna, som vi någonsin har haft. Vi har undervisat i en del av den bästa teologin osv. och lärt oss att sjunga som änglar, men ändå finns det en svaghet någonstans. Det finns en svaghet, för att de har gått ut efter människoläror och förförande andar istället för att komma tillbaka till Guds Ord. De försöker få sakerna att efterlikna världen. De försöker kasta glänsande ljus över det liksom Hollywood.

55 Här om dagen bygger ett berömt samfund i den fullt evangeliska världen i Kansas City, rättare sagt, ursäktat mig, vid konferensen i Denver, en kyrka för en miljon dollars. Och tusentals av missionärer väntar på femtio cents från samma samfund, för att kunna ta Evangeliet till hedningarna. Det vi behöver idag, är en missionssinnad, gudasänd, av Den Helige Ande född väckelse, som har Guds nitälskan till att pressa sig ut i djunglerna där borta och göra någonting för Gud i stället för att bygga stora fina kyrkor och försöka överträffa grannen.

56 Jag skulle hellre tillbe i en mission, där det har sopats rent eller på en krog och ha Den Helige Andes frihet och Guds kärlek brinnande i hjärtana, än sitta i den största katedral, som vi har i världen, och vara begränsad av människors läror och dogmer.

Det vi behöver idag, är en skakande väckelse, för att komma tillbaka till Sanningen, komma tillbaka till Guds Ord igen.

57 Då de nu gick dit ut, och det var efter ett tag, som Josafat liksom kom till besinning och sa: "Har inte . . . Mjaa, låt oss fråga Herren ifråga om det här!"

58 Han sa: "All right", Ahab sa det, och han skickade bud ner och fick tag i hundra, fyrahundra fint utbildade predikanter. Och han hämtade upp dem dit och sa: "De här är profeterare allesammans."

59 Och så gick de in i sin hänförelse och de började ropa. Och de sa: "Ja, gå Du upp i frid! Herren är med Dig."

60 Och sedan, efter att alla de där fyrahundra hade burit vittnesbörd om att de skulle gå upp i frid, visste ändå Josafat. . . . Får Ni tag i det? Ser Ni, djupt i den där rättfärdige mannens hjärta fanns det någonting, som sa honom, att det var en kardborre i salladen någonstans. Någonting var fel.

61 Ahab sa: "Nu har vi fyrahundra här, och samstämmiga, varenda en av dem säger: 'Gå, Herren är med Dig.'"

Men Josafat sa: "Har Du inte en till?"

62 Han sa: "Nja, varför ska vi behöva en till, då vi har fyrahundra av de bäst utbildade männen i landet? De säger allesammans: 'Gå!'" Det där var intellektuellt. Men djupt i Josafats hjärta visste han, att det var någonting, som var fel. Nu sa han: "Vi har en till, det är Mika. Men jag hatar honom." Han sa: "Han säger alltid någonting elakt och brusar upp, då han inte har någon orsak till det, och han nedgör församlingarna och allting." Han sa: "Jag hatar honom."

Han sa: "Gå och hämta honom, och låt oss se, vad han kommer att säga!"

63 Och då Mika kom upp, sa han. . . . De sa: "Se nu till, att Du säger samma sak som resten av dem!"

64 Han sa, han sa: "Jag kommer endast. . ." Här är det. "Jag kommer endast att säga, vad Gud säger." Amen. "Det spelar ingen roll, vad Er profet säger, och vad *den här* säger, och vad Er församling säger, och vad de säger. Jag kommer att säga, vad Gud säger. Gud lägger det på mina läppar, och jag kommer att säga, vad Han säger." Det vi behöver idag, är några fler Mikaeer, som säger vad Gud säger. Lägg märke till det, så de fick upp honom dit och han sa: "Ge mig natten!" Så den natten mötte Herren honom, och han kom tillbaka nästa morgon. Då de två kungarna satt i porten, sa han: "Fortsätt upp!" Han sa: "Fortsätt upp! Men", sa han, "jag såg Israel liksom skingrade får utan någon herde."

65 Så den här ena predikanten, helt uppklädd, gick fram och slog honom på munnen och sa: "Vilken väg gick Guds Ande, då den gick ut ur mig?"

Han sa: "Du ska få reda på det, då Du kommer tillbaka." Ja.

⁶⁶ Han sa: "Lyssna här!" Han sa: "Vi är Guds tjänare. Vi är fyrahundra och Du är en enda."

⁶⁷ Men Mika sa: "Jag ska tala om för Er, var Ert bekymmer ligger." Amen! Han sa: "Jag såg en syn." Amen! Han sa: "Och jag såg Gud sitta på Sin tron. Jag såg himmelens härskaror stå runt Honom. Och vi vet, att Guds Ord har uttalat förbannelser över den här mannen på grund av det han har gjort."

⁶⁸ Man kan inte välsigna det, som Gud har förbannat, inte heller kan djävulen förbanna det, som Gud har välsignat. Det är en individuell sak, hur fattig, hur dum, hur olärd, hur utbildad man än är. Det Gud har välsignat är välsignat. Vad Gud har förbannat är förbannat. Vet att göra skillnad mellan det som är rätt och det som är fel!

⁶⁹ Mika visste gott och väl, att det där inte var Herren, som var med de där predikanterna. Men vad var det för fel med de där predikanterna? Lägg märke till, vad de gjorde! De hade blivit bäst klädda. De hade fått den bästa maten. De hade kommit tillsammans i sina partier osv., och i sina allianser, så att det hade blivit så, att de bara kände till sin egen teologi. Och Bibeln säger, att Mika, då han skådade synen, så sa han: "Gud sa: 'Vem kan vi få till att gå dit ner och bedra Ahab?' Och en lögn-ande sa: 'Jag ska gå dit ner och fresta Ahab genom de där predikanterna, för att få Ahab att gå dit ut, för att få Guds Ord att gå i uppfyllelse.'"

⁷⁰ Nu idag lyssnar så många människor. . . (Söndagsskolan, nu, jag älskar den.) Titta, så många människor lyssnar till förförande andar i stället för att ta Guds Ord. Andar, de är i världen. De är demoner. Och de går ut till platser och de kommer in ibland människor, predikanter. De kommer in ibland församlingsmedlemmar. De kommer in ibland goda människor. Och de får dem till att komma in i anspelningar. Och de säger saker och gör saker och lär saker och praktiserar saker, som är tvärt emot Guds Ord. Idag låter deras församlingars predikanter de sina spela kort i kyrkorna, många av dem. Det där är nu inte bara katolikerna, det är en massa protestanter, som gör så där.

⁷¹ Det de har försökt göra, är att ersätta någonting. De försökte adoptera någon ny plan. De försökte adoptera utbildning som ersättning för Den Helige Ande. Man kommer aldrig att kunna göra det, hur välutbildad ens man än är. Jag tror, att det är bra för honom att vara utbildad. Men om han inte har Den Helige Ande tillsammans med det där, kommer hans utbildning inte att göra honom någonting gott. Utbildning kommer aldrig att ersätta Den Helige Andes ledarskap. Amen.

⁷² Lägg märke till, att de, i stället för Detta hade de försökt att ersätta den gammaldags erfarenheten vi brukade ha med handskakning. Idag har församlingen blivit modern. De går fram och de ger sin högra hand till gemenskap, och det är ungefär så

de gör det. Men det kommer aldrig att ersätta den gammaldags botbänken, där syndare ropade och fick det rätt ställt med Gud. Det är riktigt.

⁷³ Idag försöker de ersätta Guds tionde. De försöker adoptera någonting. De försöker göra det annorlunda. De går ner och har bingospel i kyrkorna, spelar på lotteri. Lotteri kommer aldrig att ersätta Guds tionde. Supéer, filt-försäljning, picknicks för att få in pengar för att kunna betala olika skulder, det kommer aldrig att ersätta Guds eviga tionde och offer. Det kommer aldrig att göra det. Men ändå försöker vi göra det.

⁷⁴ Vad är det? Det är förförande andar, som kommer ner och försöker er-... Ersätta Guds Ord med någonting. Gud har ingen ersättning för Sitt Ord. Det är evigt och för alltid. Gud har ingenting, att ersätta tron med. Tron har ingen ersättning. Hoppet kommer aldrig att ersätta tron. Tron är ensam. Den står ensam. Den kommer aldrig att ta... Hoppet kan aldrig ta dess plats. Hoppet är en övertygelse om de saker, som man hoppas på, är beviset på de saker man inte ser, rättare sagt tron är det. Förstår Ni? Hopp är en sak, tro är en annan. Hoppet hoppas på det. Tron har det. Det ena är intellektuell tro, och det andra är Guds direkta uppenbarelse. Det kommer aldrig att ersätta den. Vi försöker, men vi gör alla de här ersättningsarna.

⁷⁵ Vi försöker bygga stora kyrkor istället för att sända ut missionärer. En annan ersättning. Jesus påbjöd aldrig, att någon skulle bygga en kyrka. Det påbjöds aldrig i Bibeln. Vi har satt upp predikantskolor, de har låtit det ersätta missionärerna. Vi... Jesus sa aldrig till oss att bygga en predikantskola. De är all right. Utbildning, att försöka få den att ersätta. Det kommer den aldrig att göra. Jesu befallning var att "gå ut i hela världen och predika Evangeliet för varenda skapelse" för ändens tid. Så alla de ersättningar vi har kommer aldrig att ersätta det äkta.

⁷⁶ Här om dagen fick jag en upplevelse, en ersättning. Jag fick min första tandvärk, måste dra ut en tand. I morse fick jag en konstgjord tand, som sitter fast där. Jag kan nästan inte tala. Den kommer aldrig att ersätta den äkta. Nånämensan. Oj, oj!

⁷⁷ Man kan ta en man och klä upp honom, göra honom av trä, krita, vad man än vill, och fixa upp honom aldrig så mycket. Han har inga känslor, inget samvete. Han kommer aldrig att ersätta någon riktig man. Inte heller kan en falsk omvändelse det, som går fram och säger: "Jag gick in i församlingen, jag ska försöka bättra mig." Den kommer aldrig att ersätta en äkta, gammaldags, gudasänd, Den Helige Andes omvändelse, som gör en människa annorlunda i sitt hjärta. Den kan inte göra det, för det finns inget Liv i den. Där finns ingenting, som kan ge henne liv.

⁷⁸ Här för inte så länge sedan såg jag den store konstnären, som hade gjort den här, skulptören menar jag, som gjorde den här bilden av Moses. Kan inte komma ihåg hans namn nu. Han är

en grekisk konstnär. Det kostade honom hans liv. Och då han fick till den, så att han tyckte den var så fullkomlig, blev han så begestrad av bilden av Moses, att han slog till dess knä och sa: "Tala, Moses!" Den såg så verklig ut! Den var avbildad så fullkomligt, att den såg så lik Moses ut, enligt hans tycke, att han slog till med hammaren för att få den att ha känslor.

⁷⁹ Påminner mig om församlingen. Hur mycket man än ersätter, hur stor församling man än får, hur bra man än sjunger sina sånger, hur bra ens församling än klär sig, hur mycket man än har *det här, det där* eller *det andra*, man skulle kunna slå, känna eller vad som helst. Det kommer aldrig att ersätta livet, förrän Kristus kommer ner i form av Den Helige Ande i den där församlingen och ger den en ny upplevelse av att bli född på nytt. Det kommer aldrig att ersätta Guds Ord. Guds Ord är enastående.

⁸⁰ Mika hade Ordet. Han visste, att han hade Ordet. Han hade Ordet skrivet, han hade det också genom en syn. Han visste, vad Gud hade sagt i Sitt Ord. Han visste, vad Gud sa genom synen. De båda passade ihop. Han visste, att det var Sanningen, därför var han inte rädd.

⁸¹ Men den här förförande anden, titta, vad den har gjort idag! För att få flera församlingsmedlemmar, för att få bättre församlingsmedlemmar, har den rivit ner alla Den Helige Andes gammaldags undervisnings skrankor. Den tillät människorna att ha sällskapsfester med varandra ute i källarvåningen, där de skulle spela spel. Det där kommer aldrig att ersätta den övre salen, där de bad om Den Helige Ande. Den tillät kvinnorna att komma tillsammans och berätta vitsar osv. och ha en massa vansinnigheter, som det inte är någonting med. Det där kommer aldrig att ersätta ett bönemöte. Kvinnorna, sättet de går ut och klär sig idag, det är – det är en skam.

⁸² Jag hörde ett yttrande, som broder Neville fällde, han sa: "Det stackars amerikanska folket", sa han, "de har skickat alla sina kläder utomlands." Det är riktigt. De går omkring i sina underkläder. De... Det är riktigt. De måste ha gett dem till missionärerna, för missionärerna... Människorna och hedningarna i de andra länderna har dem på sig. De här människorna klarar sig utan dem, ser ut som om de tycker om det.

⁸³ Jag ska säga Er, det är någonting, som har blivit förvrängt, och det är predikandet av Herrens Jesu Kristi Evangelium. Det är demoner, som tar av en ens kläder. Det fanns aldrig mer än en person i Bibeln, som någonsin slet av sig sina kläder, det var en man, som var demonbesatt. Och han kommer i en mild form idag, som om han vore social, som om han vore god, som om det vore all right. "Det är svalare väder och det kommer att svalka Dig, om Du tar av Dig Dina kläder." Männen går fram och tillbaka

på gårdarna och är halvnakna och kvinnorna likaså. Å, man har blivit så, att det inte finns mer respekt för varandra, än det var för hundarna. Vad är det för fel? Jag försöker inte såra Er. Jag försöker bara tala om för Er, att det är demonbesättning, och Ni lyssnar till förförande andar, som säger till Er: "Det där är all right.", men det är en lögn.

⁸⁴ Ett vetekorn kommer bara att alstra vete. Om man är en kristen, gör man inte det där. Man kan inte göra det. Man kan bara inte göra det. Man har en intellektuell tro och säger: "Broder Branham, jag tror på Bibeln." Ens liv säger, att man inte gör det. Amen. Förförande andar, som diktar om Guds Ord.

⁸⁵ Han visste, var han stod, Mika gjorde det. Han hade Guds Ord. Han var en mycket impopulär man. Ingen tyckte om honom, för han sa Sanningen, dock tyckte de om de här predikanterna.

⁸⁶ En annan sak, nu, som har ägt rum. Jag tror och tänker, att vilken man som helst, som har en upplevelse med Gud, eller en kvinna, måste bli litet känslös. Jag bara tror det. Det är riktigt. Men vet Ni vad? De har adopterat känslösamhet i stället för Den Helige Andes dop. De får bara en massa oväsen, och det finns ingenting i det. Om man lever lika heligt, som man lever högljutt, då kommer man att vara all right. Känslor är förvisso all right. "Kroppslig övning gagnar till litet." Men förförande andar har kommit över in i helgelsegruppen av människor och de har fått dem att bara vila på "för att de kan ropa högt", eller "för att de kan dansa, för att de kan skapa känslor".

⁸⁷ Den där gamle mannen där nere, hövdingen för alla de där profeterna, predikanterna, han var så säker på, att han hade rätt, att han gjorde sig ett par horn och dansade runt överallt och ställde till ett större oväsen. Han skulle stänga ut den andra assyriska armén ur landet. Men det var en lögn! Guds Ord hade sagt annorlunda. Amen. Ser Ni, man kan ha rätt känslomässigt, om man har rätta sortens känsla bakom det, den rätta sortens känsla, som driver ens sinnesrörelse.

⁸⁸ David dansade inför Herren, och hans hustru skrattade åt honom. Och Gud tittade ner från Himmelen och sa: "David, Du är en man efter mitt eget hjärta." Men hans motiv var rätta. Hans liv var rätt bakom det.

⁸⁹ Så bara för att vi kan vara känslösamma, betyder det inte, att vi är frälsta. För att vi går i kyrkan, betyder det inte, att vi är frälsta. Tro inte på de där förförande andarna! En verklig Guds Ande, ett verkligt Guds Ord, är Guds Sanning, vilken är en Guds Säd, som kommer att alstra Gud i ens liv, att vara gudfruktig, helgad, helig.

⁹⁰ Ibland en massa människor finner vi, där det är känslösamhet osv., att det blir skvaller och baktaleri och alla slags ogudaktiga saker. Broder, det där är svavelsyra i församlingen. Det är demoniska krafter. Mäns och kvinnors

andar, som kommer in bland varandra och försöker att dra iväg, säga: ”*Det här* är inte rätt, och *det här* är inte rätt, och *det där* är inte rätt.” Om man går till botten med det, är det nio gånger av tio just den personen, som skapar uppståndelsen, som inte har rätt. Amen. Gud hatar oenighet mellan bröder. Var vördnadsfull, var helig, älska Gud, stå för Honom! Och så länge Du vet, att Ditt liv stämmer med Bibeln, med hjärtats renhet, tankens renhet, kärlek till Din broder, att Du gör Ditt bästa för att bygga upp Guds Rike och gör de här sakerna, klär Dig rätt, lever rätt, talar rätt, går till de rätta platserna, då kan Du ha all den känslsamhet du vill, och alla kommer att tro på den.

⁹¹ Jesus sa: ”Ni är jordens salt. Om saltet har mist sin sälta, duger det hädanefter inte till någonting, kastas ut och trampas under människornas fötter.” Om man enbart är ett salt, duger det inte. Men om man har saltan i det, så var salt, Du, så kommer världen att bli törstig. Om Du blir salt, kommer de att vara törstiga. Oj, oj!

⁹² Förförande andar går ut, demoner under förklädnader. Titta, vi är i den yttersta tiden. Vi är i ändens tid. Världen är nästan precis färdig att komma till avgörandet, liksom en öm böld någonstans, som kommer att explodera en vacker dag och innehållet hoppar ut ur den. Den har blivit smutsig. Det finns ingen salva, som kan bota den. De har avvisat serumet. De har avvisat behandlingen. Ta en böld, som uppstår därborta, och om man inte tar penicillin eller någonting att slå ut den med, eller någonting sådant, kommer den bara att fortsätta jäsa, tills den spricker.

⁹³ Det är det, världen har gjort. Det började för inte så länge sedan att rivs ner. De fick för sig stora fina idéer, falska andar kom in och började tala om *det här*, *det där* eller *det andra* för människorna. Vi delade upp oss i drygt niohundra olika samfund, vartenda ett med ett annorlunda synsätt. De säger: ”Vi tror på *det här*, punkt! Det är allt vi tror på.” De kan inte låta Den Helige Ande komma in. De kan inte finna den rätta vägen. Gud fick en skara människor, som kunde ropa högt, då måste alla ropa högt. De fick några, som kunde tala i tungor, då måste alla tala i tungor. De fick till alltsammans så här, tills det blev (vad då?), helt och hållet förorenat av förförande andar, som frestade människorna att hålla på med de här känsligheterna, då det inte finns någonting av Gud i det alls. Så går de ut och lever vilket slags liv de än vill leva, och så kalla det ”kristet”!

⁹⁴ Och världen sitter och tittar på och säger: ”Tja, titta där! Jag är lika bra, som de är.”

⁹⁵ Liksom jag sa här om kvällen om svinet, om syndaren. Man kan inte klandra... En syndare är en syndare. Försök inte reformera honom! Försök inte tala om *det här*, *det där* eller *det*

andra för honom! Han är syndare till att börja med. Han är en gris till att börja med. Han vet inte om någonting annat. Om han går på bio, och han går på söndag, och han går på bollspel, och han gör alla de här sakerna, han är ju syndare till att börja med. Hans natur är som ett svins. Det gamla svinet sätter ner sitt tryne i gödselhögen och äter upp alla fröna ur den och allting. Nåväl, det där, det är ett svin. Man kan inte klandra det. Det är ett svin. Så är det med syndare. Men då man går och kallar sig kristen och sätter in sin näsa tillsammans med honom, då är man inte bättre än han är, utan man är värre. Kom ut ifrån det! Släpp världen! Släpp! Låt Gud! Släpp!

⁹⁶ Hur släpper man? Så många människor undrar idag och säger: "Tjaa, broder Branham, hur släpper man?" Jag vet, att Ni har hört en massa teologi om det, "att släppa". En massa människor arbetar sig bara svettiga, då de försöker släppa. Många människor går omkring och säger: "Jag tänkte sätta igång en fyrtyo dagars fasta, så att jag kan göra någonting." Man behöver inte en fyrtyo dagars fasta. Man behöver släppa världen och alla de här djävulska sakerna och ta in Guds Ord i sitt hjärta. Man måste undervisas om hur man ska göra det där. Man gör det inte genom att hoppa upp och ner, inte heller gör man det med en fyrtyo dagars fasta. Man gör det med ett överlåtet hjärta till Gud Allsmäktig.

⁹⁷ Liksom en liten baby. Jag la märke till min lilla baby där bak, då hans mor försökte sätta på honom hans lilla jacka i förmiddags. Han ville få in sin lilla arm i ärmen. Han kunde inte få in sin arm dit, han vet inte hur. Man måste trä in hans lilla arm. Han vill ha in sin arm dit, men han fåktar bara runt omkring den. Han kommer aldrig in i ärmen. Han vet, att han inte är inne i ärmen.

⁹⁸ Och likaså vet man, att man inte har det rätt ställt med Gud, då man fortfarande förtalar, ljuger och gör allting. Man kan inte ha det rätt ställt med Gud, jag bryr mig inte om, hur många församlingar man tillhör, förrän ens själ blir omvänd. Broder, det där är gammaldags, men det kommer att koka ihop och trimma upp ens själ. Det är riktigt!

⁹⁹ Försökte få in sin arm. Han måste ha någon, som dirigerade honom, hur han ska få in sin arm. Sedan, då han får in sin arm i sin lilla jacka, vet han, att han är all right.

¹⁰⁰ Det är så det är med varenda pånyttfödd kristen. Då han verkligen kommer in i Gud, ger han akt på sitt liv tillsammans med Guds Ord, och han inser, att han är helt och hållet inställd på varenda del av Det. Han har tålmod, mildhet, lugn, ödmjukhet, kraft, tro, kärlek, glädje, frid. Han kastas inte omkring som ett upprört hav. Han oroar sig inte över varenda liten sak. Han hoppar inte *hit* och *dit* liksom en flaskkork på en blåsig ocean. Han är bestämd. Hans hjärta är rent. Hans tankar

är rena. Hans avsikter är rena. Hans alternativ är rätta. Och han vet, att han är inställd efter Guds Ord. Hela helvetet kan inte flytta på honom. Han är inställd efter Guds Ord. Han har gudomlig kärlek, renhet i sitt hjärta för varenda man och kvinna. Han har . . . Han har avstått från det, som hör världen till, det är dött för honom. Han vill inte ha det längre. Å, man skulle inte kunna få en Den Helige Andes flicka att ta på sig ett par av de där kläderna, som ser ogudaktiga ut, och gå dit ut för vad som helst. Nänämensan.

¹⁰¹ Det finns nu inget behov för att gå och tala om för henne, att hon har fel, för hon kommer inte att tro en, för det där är allt hon känner till. Det är hennes glädje. Kvinnan sätter på sig de där små sakerna och går ut om kvällen precis då deras män kommer hem, regeringen, och säger: "Klippa gräset på gården", så . . . Och säger mig, att det där är riktigt? Kvinna, jag menar inte att säga, att Du är – Du är ond. Jag menar inte att säga, att Du är omoralisk. Men Du inser inte, syster, att en oren ande har fått tag i Dig. Varför skulle Du vilja göra det? Du har förstånd nog till att veta, att det inte är svalare. Det är hetare. Det finns en oren ande där.

¹⁰² Du säger: "Jag? Jag, jag gick i kyrkan!" Nebukadnessar var en stor man. Men för att han blev högmodig, gav Gud honom en oxes ande och lät honom äta gräs i sju år. Och hans fingernaglar växte ut, liksom en del av de här kvinnornas gör häromkring. Det är riktigt. Och han blev demonbesatt.

¹⁰³ En man blev demonbesatt och tog av sig sina kläder. De kunde inte sätta på honom kläder. Förstår Ni, vad jag menar? Det är förförande andar.

¹⁰⁴ Din församling finner sig i det. Er predikant är rädd för att säga någonting, rädd för att Ni inte ska betala in Ert tionde längre. Det är orsaken. Det är felet. Du store tid! Hur ska Du kunna predika för en skara rovfåglar, med mindre Du får dem omvända och de får det rätt ställt med Gud till att börja med? De kommer att sticka sin näsa i döda saker hela tiden. Vad Ni behöver är en utrensning och att en gammaldags väckelse sveper från kust till kust, och får män och kvinnor att få det rätt ställt med Gud. Släpp det, som hör världen till! Släpp det futtiga lättsamma predikandet! Amen. Predika Evangeliet! Gud sa så. "Om Ni älskar världen eller det, som hör världen till, så är inte Guds kärlek ens i Er."

¹⁰⁵ Folk kan hoppa upp och ner och skrika hela natten lång och tala i tungor, liksom man håller ärter på en torr kohud, gå raka vägen ut nästa morgon med humör nog för att slåss mot en motorsåg, gå raka vägen ut och berätta någonting i församlingen, som kommer att få hela församlingen att bryta samman. Det är ingenting annat i hela världen än förförande demoniska andar! Önska Er att komma tillbaka till Ordet, där Gud är renhet,

helig! Amen. Det är riktigt. Förförande andar, som diktar om Guds Ord!

¹⁰⁶ Här var en man för inte så länge sedan, som fick en liten kvinna . . . Katolikerna har ett dussin där borta. I hennes övergångsålder kommer det ut i hennes händer och i hennes panna. Om en god predikant med Den Helige Ande . . . tänkte jag. Den där mannen hade en flaska med det där ämnet ur hennes händer och gick omkring och smorde folk med det. Huitt! Nåd! Det är antikrist! Jag bryr mig inte om, om det kommer blod från hennes näsa eller från hennes huvud, eller varifrån som helst, broder, det finns inget blod, som kan ersätta Jesus Kristus, Guds Son. Det är det enda blod jag vet någonting om. Hon kanske fick blod att rinna ur den ena handen och vin ur den andra, men om man använder det i någon form av religion, är det djävulen. Att få se, hur predikanter faller för sådant som det där!

¹⁰⁷ Vad vi behöver, är att komma tillbaka till Resehandboken, tillbaka till Guds Ord! Det här är Guds Ord, den välsignade gamla Bibeln. Man säger: "Nja, jag är rädd för att bli så där, broder Branham. Jag är rädd att jag kommer att förlora en del av min glädje." Vad är det för fel? Du vet inte, vad glädje är.

¹⁰⁸ Jag sa, att jag inte fördömer drinkaren, för att han går ut och blir drucken. Han är på dåligt humör. Han vet inte. Han går upp en morgon, han är deppig, har baksmälla. Går ut och får sig två eller tre flaskor öl, och går ut och får sig litet whisky, och allt möjligt sådant där.

Den lille cigarrettsugaren sitter och röker och blåser ut genom sin näsa, som om han var ett godståg. Det är allt. Jag klandrar honom inte, det där är all glädje han vet om. Det där är allt han känner till. Han är en gris av naturen.

¹⁰⁹ Fy skäms, Du som bekänner Dig vara en kristen och är beroende av sådana saker för att få glädje, då Den Helige Andes Evangelium inte är någonting annat än ett stort, fint glädjens kraft-hus! Den Helige Andes Evangelium är en fullkomlig berusning för varenda människa, som är deppig. Om man tar en drink av Jesu Kristi Evangelium, blir fylld av Den Helige Ande, är man drucken tills man lämnar den här världen, amen, utsäglig glädje och full av härlighet. Det finns en ständig stimulans. Det är ett ständigt rus, drucken dag och natt! Amen. Det är Guds Ord.

¹¹⁰ Församlingen kommer fram, adopterar andra saker. De måste ha en liten fest, där de alla går ut på stranden för att få rekreation. Ett parti kortspel för att komma tillsammans och ha gemenskap. Det är riktigt. Ha en dans ibland hemma hos en av medlemmarna, ibland i kyrkans källarvåning. Adopterar en dans, försöker få någonting, som tillfredsställer. Vad är det för fel? De är en stor skara grisar i alla fall. De är grisar till att börja med. Om de någonsin kom i kontakt med Kristus, skulle de få så

mycket glädje, att de där sakerna skulle vara dödare än midnatt för dem. Evangelium, druckna av Anden, utsäglig glädje och fulla av härlighet.

¹¹¹ Fördöm inte syndaren! Ha barmhärtighet med honom! Låt honom fortsätta att röka sin pipa, låt honom dricka sin sprit, låt honom ha sitt kortspelsparti! Det där är hans nöje. Klandra honom inte! Då han kommer hem, trött och utsliten och allting, vill han ha någonting roligt. Det Du ska göra, är att leva ett så gudfruktigt liv, att Du kan bevisa för honom, att Evangeliet innehåller tiotusen gånger mer än det där för honom. [Blankt ställe på bandet. – Utg.] Och om han dör i det där tillståndet, kommer han att gå till dödsriket med sin sprit. Det där är djävulens rus. Om han dör, då han blossar på den där gamla pipan, är Gud deras Domare. Om han dör, då han går hit ut och dansar och springer omkring med omoraliska kläder på sig, är Gud deras Domare.

¹¹² Men det finns en sak, om man dör under Den Helige Andes Smörjelsekraft, liksom Stefanus gjorde, då han såg upp i Guds ansikte och sa: "Jag ser att Himmelen är öppen, och Jesus står på högra sidan.", då är man bunden till Himmelen liksom en hussvala till sitt bo. Amen.

¹¹³ Förförande andar, som diktar om Guds Ord. Släpp loss, släpp! "Hur gör man det, broder Branham?" Släpp bara! Det är allt Du behöver göra. Ta Guds Ord! Försök inte arbeta upp någonting! Böj Dig inte vid altaret och slå på det, och ropa: "Gud, ge mig Den Helige Ande! Herre, ge mig Den Helige Ande!" Han kommer inte för att Du slår på det där altaret. Det gör ingen nytta. Nej. Det är inte på det viset Den kommer. Det är, att man tar Honom på Hans Ord.

¹¹⁴ Titta på Petrus! Petrus hade det svårt, det såg ut, som om han skulle dö. Och han såg Herren komma gående på vattnet. Och han sa: "Herre, om det där är Du, så bjud mig att komma!"

Herren sa: "Kom bara!"

¹¹⁵ Nu sa Petrus: "Vänta nu en minut, Herre, låt mig gå på en fyrtio dagars fasta för att se efter, om jag kan gå på det där vattnet eller inte! Å, Herre, låt mig få nog Ande över mig, så att jag kan dansa i Anden och tala i tungor i den här båten, då kan jag kliva ut!" Nänämensan! Han tog Gud på Hans Ord, släppte och släppte taget. Gud tog honom igenom.

¹¹⁶ Tänk om Gud mötte Moses och Han sa: "Moses, gå dit ner till Egypten och säg till Faraos: 'Låt mitt folk gå!'" Tänk om Moses sa: "Låt mig gå på en fyrtio dagars fasta först och se efter, om jag har tillräcklig tro till att lyda Dig, Gud! Ge mig någonting, ett eller annat, Herre! Låt mig säga Dig någonting, låt mig se efter, om jag kommer i Anden först!" Moses ställde aldrig några frågor, han bara tog Gud på Hans Ord och gav sig iväg. Det är så Du måste göra det, ta Gud på Hans Ord. Då vet Du, att Du kommer

att kunna göra det. Han väntade inte, tills någonting annat hade ägt rum, han bara gav sig iväg och gjorde det.

117 Hur var det med Elia, då han kom ner ifrån berget Karmel, hade varit där uppe en lång tid? Och han mötte en fattig änka. Hon var . . . Hon var utlänning, hedning. Och då han mötte henne där nere, höll hon på att plocka upp några vedpinnar på gården. Och Gud sa till honom: "Gå dit ner till den där änkans hus." Vilken plats för en predikant att gå till!

118 Sedan går han ner dit till änkans hus. Och då hon gjorde det där, hade hon två vedträn. Han sa: "Vad gör Du?"

119 Hon sa: "Plockar upp några vedpinnar. Jag har precis nog med mjöl för att göra ett par majskakor. Det är allt jag har kvar. Det är tre år, sedan vi fick något regn." Och hon sa "Så jag ska göra de här majskakorna. Och jag och min pojke ska äta dem och dö."

120 Han sa: "Gör en åt mig först!" Halleluja! Å, jag vet, att jag är litet tokig, men jag är på Herrens sida i alla fall. Han sa: "Gör en åt mig först! För SÅ SÄGER HERREN." Var så god!

121 Vad är det? "Sök först Guds Rike och Hans rättfärdighet!" Inte Guds Rike och "litet oväsen", inte Guds Rike och "litet känslsamhet", inte Guds Rike och "litet *det här* eller *det där*". Utan "Gud och Hans rättfärdighet, så ska alla de här andra sakerna tillfalla Er." Sätt det först!

122 Nu hörde den där änkan det där. "Tron kommer av att man hör, hör genom Ordet." Hon sa: "Det där är Herrens Ord, för det där är en helig gudsman. Det där är Guds profet, och jag vet, att det är sanningen. Och det där är Guds Ord."

123 Nu sprang hon inte över för att fråga grannarna, hur hon skulle göra med det. Hon ville inte gå och dela med sig av sin. . . Tala om det för grannarna och säga: "Vad tror Du nu? Predikanten är borta i mitt hus och säger så här. Susie, vad tror Du om *det här*?"

124 Hon gick in, började hälla ut. Hon släppte taget. Hon släppte taget om det, som hon hade, så att hon skulle få mer. Det är det, som världen behöver idag, det är ett gott gammaldags släppaget om det man har. Halleluja! Hon hällde ut, så att hon skulle kunna bli uppfylld. Hon hällde ut all den olja hon hade och all den olja hon hade och allt det mjöl hon hade åt predikanten, åt Guds Rike. Och då hon hällde ut alltsammans där inne, kom Gud ner och fyllde upp mjöltunnan, fyllde upp oljekruset. Hon hällde ut det igen på predikantens tallrik. Och Den kom tillbaka, fyllde upp det igen. Han hällde i. Varenda gång hon hällde ut, fyllde Han på.

125 Jag ska säga idag, att om människan ville hälla ut allt detta nonsens av hålligång och efterapning av kristendom och låta Den Helige Ande inta Sin plats, skulle en väckelse börja på Eight and

Penn Street, som kommer att svepa över hela landet. Sluta med nonsenset! Kom tillbaka till Guds Ord! Häll ut, så att Du kan bli uppfylld! Du släpper taget och Gud kommer att låta det komma. Du håller ut, Gud kommer att fylla på. Alla dessa futtiga saker, att "Du måste göra *det här*, och Du måste göra *det där*, och Du borde göra *det här* och borde göra *det där*." Glöm det! Häll ut det ur Din själ!

126 Säg: "Gud, låt mig från denna helt . . . Denna dag bli helt och hållet Din! Herre, jag kommer med ett förkrossat hjärta. Jag kommer med en ångerfull ande. Jag älskar Dig. Du vet, att jag älskar Dig. Och jag vill glömma all den här dårskapen om alla de här fyrtio dagars fastorna, och att se efter om jag kan komma närmare Gud, och allt *det här*, *det där*, *det andra*, allt detta nonsens."

127 Sluta med det! Det finns ingenting i Ordet, som säger till Dig att ha en fyrtio dagars fasta. Inte ett dugg. Det finns ingenting i hela världen, som säger till Dig att fasta, såvida inte Gud skulle säga till Dig. Om Du fastar, kommer Du inte att bli hungrig och gå igenom alla de här sakerna. Då Du fastar, broder, kommer Du att vara glad och lycklig hela tiden. Det står: "Uppträd inte inför människorna liksom hycklarna gör, med ett långt, dystert ansikte! 'Jag är på en fyrtio dagars fasta. Mina löständer passar mig inte längre. Jag har gått ner femton kilo, och de sa mig, att jag ser bättre ut, sedan det här är över.'" Å, nonsens! Det är djävulens förförande andar.

128 Att gå fram till altaret och säga: "Glory, glory, glory" tills man knappast kan säga någonting annat och säga: "Man måste tala i tungor, innan man får Den Helige Ande." Nonsens! Häll ut det!

129 Få ut det där ur Ditt system och kom på Guds Ord! Han sa: "Omvänd Er, varenda en av Er, och låt döpa Er i Jesu Kristi Namn till Era synders förlåtelse, så ska Ni få Den Helige Ande som gåva!" Om Gud inte håller Sitt Ord, är Han inte Gud. Amen. Häll ut! Bli uppfylld! Amen. Huiitt. Jag älskar det där. Det där är Hans Ord. Gud sa så. Det är riktigt. Och då Gud sa det, kommer Gud att ta hand om det. All right. Alla förberedelser man gör, allt det där gåendet i kyrkan, man kan göra . . .

130 Det är precis liksom här nere på vagnfabriken, där de bygger en hel massa gods- eller en hel massa passagerarvagnar. Jag brukade arbeta där. Och de tar och bygger de där stora personvagnarna och allting, och sätter in hårda träslag och lägger in mahogny omkring allt, och allting är så vackert, satte den där ute på spåret, och den var lika död som en dörrspik. Där satt ångmaskinen, ingen ånga i den. Den bara stod där.

131 Det den behöver idag är litet eld i ångpannan. Det den behöver idag är litet ånga. Vad den behöver idag, församlingen, för att koka, den hetaste kokande sak, som finns för att koka

ut synden ur ens liv, är kärlek. Och om man inte kan älska varandra, hur ska man då kunna älska Gud, som man inte har sett? Kärleken överskyler en hel massa synder. Bli kär i Gud, så kommer Ni att älska varandra, då kommer Ni att älska församlingen, Ni kommer att älska Angelägenheten, Ni kommer att älska allting, som är gudfruktigt, och Ni kommer att hålla Er borta från det, som hör världen till.

¹³² Förförande andar, som går omkring och säger *det här, det där* eller *det andra* åt människorna: "De måste göra *det här*, de måste göra *det där*." Det är för att samfund har uppstått, och de har en liten uppenbarelse, så att de säger: "Nåväl nu, jag tror, att en människa . . . Jag tror, att det finns någonting sådant som att ropa högt i Bibeln." Det är riktigt. Det är sanningen. De skapade ett samfund av det: "Då man ropar högt, har man fått Den." Men det har man inte.

¹³³ Den nästa uppstod och sa: "Tungotal." Det är riktigt. Det finns i Bibeln. "Nåväl, då man talar i tungor, har man fått Den." Men en massa av dem talade i tungor och hade Den inte. Förstår Ni? Det är inte Den. Nänämensan.

En massa av dem sa: "Nåväl, vi måste profetera."

¹³⁴ Titta på de här profeterna här med horn på sin ledare, som hoppade upp och ner och profeterade! Och Mika sa: "Ni ljuger, varenda en." Amen. Riktigt. Gud kommer inte på det viset. Gud kommer till det ärliga hjärtat, som kommer med en ångerfull, förkrossad ande. "Den, som går ut och sår med tårar, ska utan tvivel komma tillbaka igen och fröjda sig och ha med sig dyrbara kärvar." Amen. Få det där rätt, min vän!

¹³⁵ Så mycket demonologi, demoner som verkar i mänskliga själar. Ge akt på var det bär sin frukt! Ge akt på vilket slags liv en person lever! Se efter, hur de uppför sig, ge akt på hur de gör, se efter, vad deras motiv är! Det är precis lika omöjligt . . . Och om jag sa Er, att: "Enda sättet . . . Här står bilarna, allesammans på rad här. Himmelen är i Charlestown. Man kan inte gå. Enda sättet man kan resa är med bil. Och varenda man, som passerar gränsen, måste ha med sig tjugo liter bensin." Här är hans bil, men om han inte har bensin, kan han inte köra den. Ja, det är exakt, fullkomligt så det är i Himmelen. Om man dör utan Gud, bryr jag mig inte om, hur man levde och hur många bilar man byggde, om inte Guds kärlek är där för att dra en in i Guds Rike, är man förlorad.

¹³⁶ Det finns negativ och positiv. Hur mycket positiv den här strömmen än är här, om den inte har en jordledning, kommer den aldrig att tända lyset. Det är riktigt. Man måste vara rotad, jordad i Guds kärlek. Å, broder, för ihop det där negativa och positiva, så får Du Ljus, det goda gammaldags evangeliska Ljuset. Låt Det spridas från kust till kust! Man kan aldrig få Det utan det. Hur mycket skakande och hoppande man än kan

göra med det positiva, måste man ha jordledningen för att tända ljuset. Amen.

137 Har Ni någonsin märkt det? Man sätter en jordledning här på den här, och varenda bit går raka vägen tillbaka till transformatorstationen, rätt ner i jorden. Och varenda gång en människa blir rotad och jordad i Guds Ord, rotas och jordas hon i Golgata där borta, där ankaret, Guds massiva stolpe, sattes dit för att tända Evangeliets Ljus. Amen.

138 Vet Ni, vad som är felet? Folk i de här stora fina kalla formella bårhusen här ute, som låtsas predika Evangeliet. En liten predikant kom till mig igår, tillhör ett av de största samfundet, som finns i landet idag, förutom katolikerna. Han sa: "Broder Branham, jag är sjuk och trött." Han sa: "De ska få alla oss predikanter att ta på oss dräkter och vända våra kragar bakfram och – och predika vissa saker. Och de ska tala om för oss, vad vi ska predika om vartenda kvartal." Han sa: "Jag kan inte stå ut med det längre." Han sa: "Vad måste jag göra? Måste jag börja predika Evangeliet?"

139 Jag sa: "Broder, så länge som Du är hos det där samfundet, så respektera det! Säg precis vad de bör! Men gå upp till Ditt församlingsråd eller till Din stats superintendent och säg: 'Sir, jag har blivit född på nytt av Guds Ande. Här är Guds Ord. Om Ni vill låta mig predika Det, ska jag stanna i Er församling. Om Ni inte gör det, avgår jag. Lämna över den till någon annan!'" Det är sättet att göra det. Gå inte som katten kring het gröt! Var inte negativ! Kom ut och säg som det är! Riktigt.

140 Han sa: "Broder Branham, tror Du, att jag skulle få en församling?"

141 Jag sa: "Där åteln är, dit kommer örnnarna att samlas." Det är riktigt. De kommer att följa efter.

142 Liksom mannen, som en gång kläckte ut kycklingarna. Det är nu inte en vits. Jag menar det inte som en vits. Jag menar det som en poäng. Han skulle lägga sina hönor, och han hade inte nog många ägg. Han la ett ankägg under en. Och då de kläcktes allesammans, var ankan det underligaste kycklingarna någonsin hade sett. Så hönan skrockade åt kycklingarna, och de små kycklingarna kom, men den lilla ankan förstod inte det språket. Men en dag ledde den gamla hönan dem ut bakom logen. Där fanns en bäck nere bakom logen. Då den där lilla ankan kände lukten av det där vattnet, satte han iväg till vattnet så fort han kunde gå. Den gamla hönan sa: "Skrock, skrock, skrock." Och den lilla ankan sa: "Snatter, snatter, snatter." Han var på väg till vattnet. Varför? Han var anka till naturen. Då han kände lukten av vattnet, broder, kunde han inte hålla sig borta från det, för han var en anka.

143 Och jag säger idag, att vem som helst, som verkligen vill finna Gud, de låter ingen församling diktera de saker, som de inte kan

leva, *det där* eller *det andra*, för dem . Om man har Guds natur i sig kommer man att gå till heligheten. Man kommer att gå till det rätta. Man kommer att stå för det rätta. Man kommer att göra det rätta. Man kommer att tänka det rätta. Man kommer att leva det rätta. Om man är en anka, tycker man om vatten. Om man är en kristen, tycker man om Kristus. Om man är en djävul, tycker man om det, som hör djävulen till. Om man är en rovfågel, äter man döda ting. Om man är en gris, äter man dyngan. Var är Du idag? Riktigt. Du påstår Dig vara här uppe och äter det, som hör Herren till, går sedan ner och rotar med djävulen? Det är något fel med det. Sluta att lyssna till de där andarna! De är djävlar. Om Du än måste stå ensam. Män och kvinnor som någonsin har varit någonting värda, nästan, har varit män och kvinnor, som stod ensamma med Gud.

¹⁴⁴ Titta på Mika, hur han stod där, liksom inte Gibraltarklippan utan Tidsåldrarnas Klippa. Han sa: "Jag kommer inte att säga någonting. . . Jag bryr mig inte om, vad predikantskolan säger. Jag bryr mig inte om, vad min församling säger. Jag bryr mig inte om, vad kungen säger. Om de än hugger huvudet av mig, kommer jag bara att säga det, som Gud lägger i min mun att säga." Han hade rätt. Han hade rätt.

¹⁴⁵ Och idag, män och kvinnor, bry Er inte om, vad världen har åt Er, vad den bönfaller om, vilket slags bakterievaccinering de har och påstår: "Om Du går in i församlingen, kommer Du att vara all right." Det är en falsk vaccination. Varför? Du har fortfarande syndens sjukdom. Det är riktigt. Men jag ska tala om en sak för Dig, broder, det som kommer att vaccinera Dig mot synden, det är att komma till Herrens Jesu Kristi dyrbara Blod och bli fylld med Den Helige Ande, och det kommer att vaccinera Dig mot all synd, och Dina begär kommer att vara bundna till Himmelen, och Du kommer inte att ha någon tid för det, som hör världen till.

Ska vi be!

¹⁴⁶ Vår himmelske Fader, då vi ser de här förförande andarna över människorna och vet, att de föraktar det, som hör Gud till, ber jag, Gud, att Du ska ta tag i varenda man och kvinna här inne idag. Låt det här bli en dag, Herre, då de kommer att inse, att deras liv inte stämmer med Ordet. Och de har lyssnat till fel saker, så att djävulen har lugnat ner dem med gamla veckotidningar med "Sanna berättelser", världens gamla ruttna vansinnigheter, och gamla filmer och oren television! Å, Gud, sådana omöjliga saker för en kristen att titta på! Gud, det gör oss sjuka. Du sa, att det gjorde Dig sjuk, så Du ville spy. Du sa: "En hund går till sina spyor och en – och ett svin går till sitt vältrande." En gammal hund spyr upp någonting. Ser Ni, en gammal till hälften född, som antas vara det, hycklande person kom till altaret, liksom om de skulle spy upp världen. Fortsätter bara ändå, de kommer raka vägen tillbaka och äter samma sak igen. Å, Gud, rena Ditt hus, Herre! Halleluja! Sänd Den Helige

Ande med en sådan gammaldags övertygelse, att den renar en människas aptit och renar hennes själ och städar upp henne och gör henne till en skapelse, som är bunden till Himmelen! Ge henne . . . Förnya hennes ungdom och hennes löften liksom örnen, så att hon kan stiga upp och gå ovanför det, som hör den här världen till och sväva där uppe i Himlarna, där hon kan se svårigheterna komma på avstånd! Bevilja oss det, Herre!

¹⁴⁷ Du liknade Dina profeter vid dem, vid örnar, som har örnens öga, skulle kunna gå högt upp och se saker långt innan det kom dit. Å, Gud, välsigna den här lilla församlingen! Välsigna de här människorna, som kommer hit! Välsigna främlingarna i portarna idag! Och låt dem förstå, att det här Budskapet inte var riktat mot någon personlig varelse utan var riktat särskilt, Herre, mot dessa, som är i stort behov, då vi vet, att en dag måste vi stå tillsammans vid Guds dom, och vi vet, att vi kommer att hållas ansvariga för om vi vet Sanningen och inte säger Den. Fader, jag ber, att Det må tas emot av vartenda hjärta. I Jesu Namn.

¹⁴⁸ Med våra huvuden böjda bara ett ögonblick undrar jag, om det finns någon här i förmiddag, som skulle vilja säga: ”Broder Branham, jag är less och trött på de här små gamla sakerna. Jag har futtiga saker, som har hängt med mig så länge. Jag – jag pratar alltid, då det inte passar sig. Jag – jag gör saker, som jag inte borde göra, och jag vet det. Det passar sig inte för en kristen. Jag vill inte göra det där. Gud vet, att jag inte vill det. Och jag vill inte lyssna till den där gamla anden längre. Det är den saken, som har hållit mig nere hela mitt liv från att få verklig kärlek och frihet i Kristus. Jag vill, att Du ska be för mig, broder Branham, att det ska – det ska lämna mig denna dag.” Vill Du räcka upp Din hand? Vartenda huvud böjt. Gud välsigne Er! Oj oj, dussintals händer! Små gamla futtiga saker, små gamla saker, som får en att prata eller sätta igång något slags litet bråk i församlingen, får en att ta parti för det ena eller det andra så där. Å, det där är ogudaktigt. Det där är oenighet mellan bröder. Och gör inte så där! Man vill inte ha det där. Man vill inte ha det där och små gamla saker, små gamla häftiga humör och allting annat, att det ska hålla en nere.

¹⁴⁹ Säg: ”Gud, jag vill inte ha det där längre. Jag är less och trött på det. Jag är redo att kasta bort det idag. Jag kommer nu, Herre, och jag vill komma bort ifrån all min själviskhet. Om min broder inte behandlar mig rätt, ska jag be för honom ändå. Om min pappa inte behandlar mig rätt, ska jag älska honom ändå. Om min hustru inte behandlar mig rätt, eller min man, ska jag gå omkring ödmjuk inför Gud. Herre, jag ser bara till Ditt Rike. Jag vill ha mitt sinne rent. Jag vill ha mitt hjärta fullt av fröjder. Jag vill ta itu med det, då svårigheterna riktigt surrar omkring mig, vill jag ändå stå med mina händer uppe och mitt hjärta rent inför Dig, Herre, då jag vet detta, att en dag ska jag möta Dig.

Jag vill ha den sortens upplevelse. Herre, gör mig sådan från och med idag!”

¹⁵⁰ Skulle Du vilja räcka upp Din hand, någon som inte räckte upp sin hand för en stund sedan? Gud välsigne dig. Gud välsigne dig. Syster, ge oss ett litet ackord, medan vi har våra huvuden böjda! Hur mycket menar Du det verkligen? Lek inte nu! Det här är inte tid till att leka. Det här är tid till att ta emot. Det är den här gången Du måste få det. Kom, tippa ut det just nu! Vill du? Kom, ge allt Du har åt Gud! Säg: ”Gud, jag har inte så mycket. Jag är bara en liten husmor. Jag kan inte göra så mycket, Herre, men jag – jag kan läsa Din Bibel, jag kan be varje dag. Jag kan kasta ut allt skräp, som finns i mitt sinne. Jag kan kasta ut allt det där. Jag är skyldig till en massa saker, som den där predikanten sa i förmiddag, så jag – jag tippa ut det idag. Jag vill inte ha det. Gud, fyll mig med kärlek! Fyll mig med det, som kommer mig att älska den bittraste fiende jag har! Jag vill verkligen ha det, Herre.”

¹⁵¹ Medan hon spelar här, vill Du inte komma nu och ställa Dig vid altaret bara ett ögonblick, medan vi samlas i bön? Om Du verkligen menar det där nu, om Du verkligen är redo att överge det, kommer Du aldrig att lämna det här altaret idag med det där på Ditt hjärta, om Du ärligt vill komma. Och säga: ”Jag kommer fram hit bara för att stå bara en minut, broder Branham, ja, medan Du ber en bön tillsammans med mig personligen.” Jag – jag vill, att Du ska komma och be. Vill du komma nu? Med Era huvuden böjda, vem vill stå upp och komma till altaret, stå runt altaret?

Gå inte förbi mig, å, milde Frälsare,
Hör mitt ödmjuka rop!
Då Du kallar på andra,
Å, gå inte förbi mig!

Frälsare, Frälsare,
Hör mitt ödmjuka rop!
Då Du kallar på andra,
Å, gå inte förbi mig!

¹⁵² Hur länge Du än har varit en kristen, och Du har fortfarande de där gamla små andarna, som talar till Dig, får Dig att brusa upp, får Dig att prata om någon. Då någon kommer fram och börjar prata om någon annan, förenar Du Dig strax med dem och, å, bara rackar ner på dem. Det där är fel, broder. Gör inte det! Det där kommer till sist att hålla dig ute ur löfteslandet. Om Du bara har små gamla saker, som Du inte borde ha, om Guds kärlek inte verkligen är i Ditt hjärta, vill Du inte vara dam och man, gå fram och säga: ”Gud, just här tänker jag tippa ut det i förmiddag, just här. Jag går bort ifrån det här altaret som en annan person.” Skulle Du vilja komma?

153 Finns det en syndare, som aldrig har tagit emot Jesus, och Du vet, att Du är en syndare, Du känner Honom inte som din Frälsare? Du säger: "Broder Branham, ja, jag tyckte att jag hade en massa nöjen. Jag går till danser och fester och alla de där sakerna. Jag tittar på fel sorts shower. Och jag – jag läser fel sorts litteratur. Jag läser gamla böcker, som har vulgära berättelser i sig. Jag tycker liksom om att läsa det." Broder, det är något fel på Dig. Det där är Din aptit. Ser Du, låt mig se, vad en man läser, låt mig se, vad han tittar på, lyssna till musik han lyssnar på!

154 Här om dagen, då vi åkte tillsammans i bilen, sträckte en viss person sig fram och slog på min radio, något slags gammal vulgär musik. Jag sa: "Slå av det där! Jag vill inte höra det där." Något slags gamla boogie-woogie-grejer.

Han sa: "Å, jag tycker om att höra det där."

Jag sa: "Din natur är fel. Du har fel."

155 Då jag var här ute några dagar efter det där, uppe på fjällsidan eller bergssidan och fiskade tillsammans med personen. De där små fåglarna sjöng. Lärkorna drillade. Den gamla martingalen flög uppe i luften, rättare sagt näktergalen, och sjöng lovsång. Jag ropade till den där pojken, jag sa: "Titta, gosse, det där är min musik! Behåll den påskruvad! Det där är min radio. Gud skickar ner dem för att sjunga för mig, medan jag är här. Det stillar min själ."

156 Bättre än alla de där gamla galna sakerna, de där gamla jukeboxarna, som väsnas och håller på, så att man inte ens kan äta på ett offentligt ställe. Det är djävulens diet. Det är djävulens lugg, alldeles nersmutsad av synd. Är Du alldeles fastklistrad där ute och njuter av det där? Då de lägger de där pengarna i de där små gamla boxarna och allt det där gamla smutsiga kommer på, njuter Du av det? Fy skäms! Du är en avfälling. Du är borta ifrån Gud. Du känner inte Gud. Om Du kände Gud i förlåtelsen för Dina synder, skulle Du aldrig lyssna till sådant nonsens som det där. Det skulle vara dött för Dig. Du skulle – Du skulle spy åt det. Man vill inte ha det. Ens diet är bättre. Man älskar Gud. Vill Du inte komma i förmiddag, böja knä här tillsammans med de här bekännarna i förmiddag?

157 Här är män och kvinnor, som böjer knä just här, som har varit kristna i årtal. Jag säger inte, att de inte är kristna. Utan det jag försöker göra är att tala om för dem, att den där djävulen, som jagar dem, håller dem borta från den fulla Glädjen. Den Helige Ande är Glädje. Å, jag vaknar upp drucken, jag går och lägger mig drucken, jag är drucken hela långa dagen, hela långa natten. Å, jag bara – jag bara älskar det där. Jag går och fiskar med det här: "Gå inte förbi mig, å, milde Frälsare, hör mitt ödmjuka rop!" Jag går på jakt, och sjunger Guds pris. Jag predikar överallt där jag går. Vill Du inte vara så? Full av Den Helige Ande, Den

stimulerar en. Oj, oj! Höra dem sjunga de där gamla smutsiga sångerna? Man kan sjunga den:

Jag är på väg till löfteslandet,
 Jag är på väg till löfteslandet,
 Å, vem vill komma och gå med mig?
 Jag är på väg till löfteslandet,

Jag är på väg till löfteslandet,
 Jag är på väg till löfteslandet,
 Å, vem vill komma och gå med mig?
 Jag är på väg till löfteslandet,

När ska jag få se den där sälla vilan,
 Och bli välsignad för evigt?
 När ska jag få se min Faders ansikte,
 Och vila vid Hans bröst?

Jag är på väg till löfteslandet,
 Jag är på väg till löfteslandet,
 Å, vem vill komma och gå med mig?
 Jag är på väg till löfteslandet,

¹⁵⁸ Vill Du inte komma och gå med? Jag kommer ihåg, då omkring femhundra av oss stod där borta, då jag döpte etthundratjugo, omkring den här tiden på året, här nere på flodstranden, då den där härliga Morgonstjärnan kom och lyste ner över floden. Halleluja! En röst talade ut ur den, sa: "En dag ska Du sprida ut Evangeliet över hela världen." Hur skulle en stackars liten okunnig bondpojke någonsin kunna göra det? Guds nåd! Amen.

¹⁵⁹ Å, vem vill komma och gå? Bli kvitt, lägg varenda börda åt sidan nu! Lyssna inte till de där förförande andarna! Kom, lyssna till Guds Ord, SÅ SÄGER HERREN! "Saliga är de, som hungrar och törstar efter rättfärdighet, för de ska bli mättade."

¹⁶⁰ Låt oss böja våra huvuden nu, medan vi ber med de här vid altaret.

Kära barn, jag vill, att Ni ska komma ihåg den här förmiddagen Ni är där för att lägga bördan åt sidan. Ni är här för att lägga av Er varenda börda och synden omsnärjer Er så lätt. Paulus sa i Hebreerbrevet, 12:e kapitlet:

... eftersom vi är omgivna av en så stor hop av vittnen, låt oss lägga åt sidan varenda börda och synden, ... omsnärjer oss så lätt! . . .

Och vad ska jag mera säga? För tiden skulle inte . . . berätta om Gideon . . . om Balak, Barak, . . . om Simson . . . om Jefta, om David . . . om Samuel och om profeterna,

som genom tron besegrade konungariket, utövade rättfärdighet, fick löfte, tillstoppade lejons mun,

kvävde eldens våldsamhet, undkom svärdets egg, ifrån svaghet gjordes starka, och blev . . . väldiga . . . fienden på flykten . . .

Och kvinnor fick sina döda uppståndna till livet.

och andra fick tortyr, grymt förlöjligande och piskslag . . . vidare, mer än detta, bojer och fängelse.

Och – och andra, som fick prövningar . . . förlöjligades, piskades . . .

. . . de fick alla ett gott vittnesbörd genom tron . . .

Och alla dessa, som fick ett gott vittnesbörd genom tron, undfick inte löftet,

eftersom Gud hade berett någonting bättre åt oss, så att de inte skulle bli fullkomliga utan oss.

Därför, eftersom vi . . . är omgivna av en så stor hop av vittnen, låt oss lägga åt sidan varenda börda och synden, . . . så lätt omsnärjer oss, så att vi med tålmod kan löpa det lopp, som är oss förelagt.

och se på Jesus, vår tros upphovsman och fullkomnare, vilken för den glädje, som låg framför Honom, utstod korset, ringaktade skammen och . . . satt Sig ner på högra sidan om Guds tron.

161 Jesus sa i Sin bön: "Fader, jag helgar mig." Jesus blev helgad åt Församlingen. Han kunde ha blivit gift, men Han gjorde det inte. Han blev helgad. Han sa: "Helga dem, Fader, genom Sanningen! Ditt Ord är Sanningen."

162 Låt oss nu lägga varenda börda åt sidan! Har Du häftigt humör? Har Du någonting om Dig, så att Du pratar, då du inte borde prata? Å, Gud! Lägg det där nu! Lägg det där, titta då elden på altaret kommer ner och tar bort det! Se Guds kärlek slicka upp det! Titta på all den där gamla själviskheten, sättet Du har talat till Din hustru på, sättet Du har talat till Din man på, sättet Du har talat till Din granne på, sättet Du har talat om människorna i församlingen på, lägg det på altaret i förmiddag, så kommer Guds eld att komma ner och ta bort det direkt, och den gudomliga kärleken kommer att brinna i dess ställe.

163 Har Du sjukdom? Lägg den på altaret, säg: "Herre, här är den. Skapa i mig en ren ande! Skapa i mig en helande kraft!" Se efter, vad Gud kommer att göra! Gud kommer att göra det i förmiddag.

164 Vår himmelske Fader, vi böjer oss i Din Närvaro å deras vägnar, som är vid altaret. Låt Din nåd vila över var och en av dem, Fader! Då de nu . . . Herre, jag kan inte göra det åt dem. De måste göra det själva. Ingen människa kan göra det åt dem. De måste göra det själva. Låt deras själar nu säga i dem själva: "Å, Gud, detta häftiga humör, jag lägger ner det här, Herre. Jag

kommer aldrig att ta upp det. Vad som än kommer eller går, ska jag låta bli det från och med nu. Denna min tunga, som har haft lätt för att ta parti för en massa skvaller, Herre, jag lägger ner det här. Jag kommer aldrig att ta upp det igen. Helga min tunga, Herre! Låt mig känna Änglarna komma hit, liksom Jesaja gjorde, då han sa: 'Jag har orena läppar. Ve mig!'" Och Ängeln kom, tog tången och gick till altaret och hämtade glödande kol och la det på hans läppar och helgade honom. Gud, helga varenda pratare i förmiddag, som pratar strunt och sår oenighet! Bevilja oss det, Herre!

¹⁶⁵ Alla de sjukdomar, som är böjda här i den här byggnaden, sjuka människor, som vet, att de är demoner också. Gud, som din tjänare näpser jag dem i Jesu Namn. Må de komma ut ur varenda sjuk person! Och må varenda oren person, som har orena tankar, vulgära, lustar, både män och kvinnor, Gud, ta ut det ur dem! Alla de här, som försöker bli kvitt cigaretter och små drinkar för sällskaps skull och små fester och själviska saker, Gud, stimulera deras hjärtan med Den Helige Ande på ett sådant sätt, att de där sakerna inte längre har någon lockelse! Det kommer inte att ha någon plats, man är så full av Den Helige Ande från och med nu.

¹⁶⁶ Gud, gör den här lilla församlingen till en brinnande buske! Gör den till en plats för Den Helige Ande, gör den till en brinnande Eld, så att världen må vända sig om för att få se Guds härlighet! Gud, börja med denna lilla handfull av människor, ett par hundra här i förmiddag! Bevilja oss det, Herre!

¹⁶⁷ Rena vartenda hjärta, varenda metodist, varenda baptist, varenda katolik, varenda presbyterian, varenda pingstvän! Herre, ta ut det ur deras hjärtan och låt dem komma till Dig idag! Bevilja oss det, Fader! Jag anförtror dem åt Dig och överlämnar dem åt Dig i Jesu Kristi Namn för renandet av deras själar och helandet av deras kropp. Amen.

¹⁶⁸ Jag undrar, vid altaret, har Ni lämnat Era bördor? Känner Ni det som att de ligger där? Om Du känner, att det ligger där, får Du vara domaren. Det är Du, som ber. Jag har predikat, Du ber. Är Din börda kvar där, broder, syster? Kan Du verkligen lämna den där? Om Du kan det, så räck upp Din hand och säg: "Ja, Gud, nu lämnar jag den här. Min meningsskiljaktighet, jag lämnar den här vid altaret." Hur är det nere vid änden av altaret här till höger om mig, damen? Kan Ni lämna den där? Kan Ni låta den där gamla bördan ligga kvar där? Sä: "Ja, min tro ser upp till Dig, Du Golgatas Lamm."! Medan vi alla sjunger den tillsammans nu.

Min tro ser upp till Dig,
Du Golgatas Lamm,
Å, gudomlige Frälsare.

Hör mig nu, medan jag ber,
 Ta bort all min skuld,
 Å, låt mig från denna dag
 Vara helt och hållet Din!

169 Låt oss stå upp på våra fötter riktigt vördnadsfullt, varenda en! Lyssna nu noga, varenda en nu! Ingen går härifrån! Bara . . . Mötet är inte slut. Jag vill, att Ni ska få tag i den här lilla heligheten, den lilla högtidligheten.

Medan jag går i livets mörka irrgång,
 Och sorgerna strös omkring mig,
 Var Du min guide!
 Bjud mörker bli till dag,
 Torka bort sorgens tårar,
 Och låt mig från denna dag
 Vara helt och hållet Din!

Sjung den inte för Din granne nu! Slut Dina ögon och låt oss sjunga den sakta, medan vi räcker upp våra händer till Gud!

Medan jag går i livets mörka irrgång,
 Och sorgerna strös omkring mig,
 Å, var Du min guide!
 Bjud mörker bli till dag,
 Torka bort sorgens tårar,
 Och låt mig aldrig irra
 Bort ifrån Dig!

Jag har en Fader på andra sidan,
 Jag har en Fader på andra sidan,
 Jag har en Fader på andra sidan,
 På den andra stranden.

Å, en ljus dag ska jag gå och möta Honom,
 En ljus dag skall jag gå och möta Honom,
 En ljus dag skall jag gå och möta Honom,
 På den andra stranden.

Å, den där ljusa dagen kan vara imorgon,
 Den där ljusa dagen kan vara imorgon,
 Den där ljusa dagen kan vara imorgon,
 På den andra stranden.

170 Jag undrar nu, hur många har en far i det andra landet? Låt oss få se Din hand! Hur många har en mor i det andra landet? Låt oss få se Din hand! Hur många har en Frälsare i det andra landet? Låt oss få se Din hand!

Kommer inte det att bli ett glatt möte?
 Kommer inte det att bli ett glatt möte?
 Kommer inte det att bli ett glatt möte?
 På den andra . . .

171 Jag vill, att Ni ska göra någonting. Medan vi nu sjunger den där igen, vill jag, att Ni ska skaka hand med någon, som står

bredvid Er och säga: ”Broder, syster, be för mig, att jag får möta Dig i det andra Landet!” Gör det inte, om Du inte menar det! Hur många vill möta varandra? Hur många vill möta alla, som är här, Där borta? Vi, visst vill vi det. Låt oss nu bara skaka hand med varandra och säga: ”Jag vill möta Dig, broder. Jag vill möta Dig på andra sidan.” Medan vi nu sjunger den här: ”Jag har en Frälsare på andra sidan.” All right.

Jag har en Frälsare på andra sidan,
 Jag har en Frälsare på andra sidan,
 Jag har en Frälsare på andra sidan,
 På den andra stranden.

Å, en ljus dag ska jag gå och möta Honom,
 En ljus dag ska jag gå och möta Honom,
 En ljus dag ska jag gå och möta Honom,
 På den andra stranden.

¹⁷² Får inte det där Er att känna Er bra och må gott? ”Jesus, håll mig nära korset!”

Jesus, håll mig nära . . .
 Där finns en dyrbar källa,
 Fritt för alla, en helande ström,
 Flyter från Golgatas käl- . . .

(Räck upp Era händer, varenda en nu!)

I korset, i korset,
 Vare min ära alltid,
 Tills min borttryckta själ ska finna,
 Vila på andra sidan floden.

I korset, i korset,
 Vare min ära alltid,
 Tills min borttryckta själ ska finna,
 Vila på andra sidan floden.

Jag älskar Honom, jag älskar Honom,
 För att Han först älskade mig,
 Och köpte min frälsning
 På Golgata.

Pris ske Gud!

¹⁷³ Låt oss nu i tysthet bara böja våra huvuden! Och på vårt eget härliga sätt låt oss bara prisa Honom med våra händer uppräckt och säga: ”Tack, Herre, för att Du frälste min själ! Tack, Herre, för att Du gjorde mig hel! Tack, Herre, för allt, som Du har gjort, gett oss ljuvlig befrielse, gett oss gratis frälsning! Tack, Herre!” Vi Ger Dig detta tackoffer. Vi prisar Dig, för att Du är så härlig. Du är Liljan i Dalen, Morgonstjärnan, Sarons Ros, Allt i Alla. Du är Fadern, Sonen, Den Helige Ande, Den som Var, som Är och Ska Komma, den store Alfa, Omega. Du är den Underbare, Fridsfursten, Davids rot och avkomma. Du är allt! Och vi tackar Dig, Herre, för allt, som Du har gjort. Vi tackar Dig för Ditt

Ord, för Det är ett Ljus på vår stig. Å, vi ber, Herre, att Du ska låta oss få vandra i Ljuset. Bevilja oss det, Fader! I Jesu Kristi Namn. Amen.

All right, medan vi sätter oss en minut: "Vi ska vandra i Ljuset."

Vi ska vandra i Ljuset, ett så vackert Ljus,
Komma dit barmhärtighetens dagdroppar är
klara,
Lyster runt omkring oss om dagen och om
natten,
Jesus, världens Ljus. . .

174 Kom, vänner, låt oss sjunga den nu!

Vi ska vandra i ljuset (renhet, helighet) det
vackra ljuset,
Komma dit barmhärtighetens dagdroppar är
klara.
Lyster runt omkring oss om dagen och om
natten,
Jesus, världens Ljus.

Kom, bekänn Honom som din Kung,
Jesus, världens Ljus.
Då ska himmelens klockor ringa,
Jesus, världens Ljus.

Varenda en!

Vi ska vandra i ljuset (ett Ljus på min stig) det
vackra ljuset,
Komma dit barmhärtighetens dagdroppar är
klara.
Lyster runt omkring oss om dagen och om
natten,
Jesus, världens Ljus.

175 Får det inte Er att känna Er bra? Hur många känner sig bra? Räck bara upp Din hand, säg: "Jag känner mig riktigt bra." Den Helige Ande har skrubbat Dig ren. Så vi ska (vad då?) vandra i Ljuset. Lyssna inte till några . . . Vad är Ljuset? "Ditt Ord är en Lampa." Så då,

Vi ska vandra i det här ljuset, det är ett vackert
Ljus,
Det kommer dit barmhärtighetens
dagdroppar är klara.
Lyster runt omkring oss om dagen och om
natten,
Jesus, värld. . .

176 Är nu inte det där underbart? Det ser ut som om vi bara inte kan sluta. Den Helige Ande bara tar tag i oss! Känner Ni det inte

så? Känns bara som om jag inte kan sluta. Verkar bara som att jag inte kan.

Evangeliet dryper av blod,
Lärjungars blod, som dog för Sanningen,
Detta Den Helige Andes Evangelium dryper av
blod.

Den förste, som dog för denna Den Helige
Andes plan,
Var Johannes Döparen, men han dog som en
man.

Sedan kom Herren Jesus, de korsfäste Honom,
Han predikade, att Anden skulle frälsa
människan från synden.

Där var Petrus och Paulus och den gudomlige
Johannes,
De gav upp sina liv, så det här Evangeliet skulle
kunna lysa.
De blandade sitt blod liksom de gamla
profeterna,
Så Guds sanna Ord skulle kunna förkunnas
ärligt.

Sedan stenade de Stefanus, han predikade
emot synden,
Han gjorde dem så vreda, att de slog sönder
hans huvud.

Men han dog i Anden, han gav upp andan,
Och gick för att förena sig med de andra, den
där livgivande hären.

Det fortsätter att drypa av blod, ja, Det dryper
av blod,

Detta Den Helige Andes Evangelium dryper av
blod,

Lärjungars blod, som dog för Sanningen,
Detta Den Helige Andes Evangelium fortsätter
att drypa av blod.

Lyssna!

Det finns själar under altaret, de ropar: "Hur
länge?"

Innan Herren ska straffa dem, som gjorde fel,
Men det ska bli fler, som får ge sitt livs blod,
För detta Den Helige Andes Evangelium med
Sin blodröda flod.

Det bara fortsätter att drypa av blod, halleluja,
Det dryper av blod,

Jag vill vara en av dem.

Den Helige Andes Evangelium, Det dryper av
 blod,
 Lärjungars blod, som dog för Sanningen,
 Detta Den Helige Andes Evangelium dryper av
 blod.

¹⁷⁷ Jag skulle vilja gå raka vägen från talarstolen. Amen. Å, så underbart! Mina bröder gav sitt livs blod. Det kommer att bli fler, som kommer att göra samma sak. Oroa er inte! Det kommer fram till en kraftmätning nu ganska snart. Man kommer antingen att gå in eller gå ut. De ansluter sig allesammans nu till Kyrkornas Råd, och alla går in. De länkas tillsammans.

Och det kommer att bli fler, som får ge sitt livs
 blod,
 För detta Den Helige Andes Evangelium och
 Dess renande flod.

Det dryper av blod, ja det dryper (Å, halleluja!)
 Detta Den Helige Andes Evangelium dryper av
 blod,
 Lärjungars blod, som dog för Sanningen,
 Detta Den Helige Andes Evangelium, Det
 dryper av blod.

¹⁷⁸ Å! Jag känner det som att Borttryckelsen är precis ovanför församlingen. Å, det får mig att känna mig så bra! Alla synder är under Blodet. Ser Ni, Den Helige Ande tycker om Ordet. Ordet är vad Den Helige Ande livnär Sig av, ser Ni? Oj, oj! Det kommer ner och kommer in ibland människorna, renar deras synder, tar bort deras sjukdom, tar bort deras deppighet. Nu är jag drucken, precis så drucken jag kan bli, drucken på Anden, kärleken strömmar ut ur mitt hjärta. Vad någon än någonsin har gjort, är det förlåtet. Ens bittraste fiende, det är förbi alltsammans. Vem som helst, som någonsin har pratat eller sagt någonting, om jag . . . Nåväl, jag . . . Vilket är borta alltsammans, alldeles renat nu.

Och Det dryper av blod, ja, Det dryper av blod,
 Den Helige Andes Evangelium dryper av blod,
 Lärjungars blod, som dog för Sanningen,
 Detta Den Helige Andes Evangelium . . .

Oj, oj! Så underbart!

Vilken underbar tid för Dig,
 Vilken underbar tid för mig.
 Om vi är redo att möta Jesus, vår Konung,
 Vilken underbar tid det blir.

Underbar tid för Dig,
 En underbar tid för mig,
 Om vi är redo att möta Jesus, vår Konung,
 Vilken underbar tid det blir.

Tycker Ni om den där? Kom nu, allesammans!

Å, vilken underbar tid för Dig,
 En underbar tid för mig,
 Om vi är redo att möta Jesus, vår Konung,
 Vilken underbar tid det blir.

¹⁷⁹ Jag känner det bara som om en gammaldags väckelse är i församlingen. Gör inte Ni det? Bara en gammal storstädning, skurning, en god gammal härlig tid. Känner Ni Er inte bra? Å!

Jag ska prisa Honom, Jag ska prisa Honom,
 Prisa Lammet, som slaktades för syndare.

Låt oss sjunga den, nu allesammans! Kan Ni den? Jag kan den. Kom hit, hjälp mig leda den, du, broder Neville! Och Ni allesammans tillsammans nu, räck bara upp Era händer, sjung den tillsammans med mig nu, nu i förmiddag!

Prisa Lammet, som slaktades för syndare,
 Åra Honom, alla Ni människor,
 För Hans Blod har tvättat bort varenda fläck.

¹⁸⁰ Allesammans nu, kom igen!

Jag ska prisa Honom, jag ska prisa Honom,
 Prisa Lammet, som slaktades för syndare,
 Åra Honom, alla Ni människor!
 För Hans Blod har tvättat bort varenda fläck.

Amen. Är det inte underbart?

Pärlvita staden,
 Jag har en boning, en harpa och en krona
 Nu väntar jag, vakar och beder,
 På den vita staden Johannes såg komma ner.

¹⁸¹ Amen. Underbart! Å. Låt oss nu stå upp på våra fötter, varenda en! Hoppas Ni känner Er bra! Kom ihåg mötena ikväll! Nu ska vi sjunga vår fina gamla avslutningssång.

Vi böjer oss för Jesu Namn,
 Faller framstupa vid Hans fötter,
 Kungars Kung ska vi kröna Honom i
 Himmelen,
 Då vår resa är avslutad.

All right. Allesammans tillsammans nu! All right.

Vi böjer oss för Jesu Namn,
 Faller framstupa vid Hans fötter,
 Kungars Kung ska vi kröna Honom i
 Himmelen,
 Då vår resa är avslutad.

Dyra Namn (Dyra Namn), Å, så ljuvligt! (Å, så
 ljuvligt!)
 Jordens hopp och Himmelens fröjd,
 Dyra Namn (Dyra Namn), Å, så ljuvligt! (Å, så
 ljuvligt!)
 Jordens hopp och Himmelens fröjd.

¹⁸² Vilken underbar förmiddag! Vilken underbar stund! Låt oss böja våra huvuden nu bara ett ögonblick! Se nu allesammans direkt på Kristus, Er Frälsare! På ett stillsamt sätt vill jag, att Ni ska ge Honom tack och pris. Säg: "Herre, jag tackar Dig så, för att Du har helgat min själ. Jag tackar Dig så för allt, som Du har gjort för mig. Låt Din Ande vara över mig genom dagen, Herre! Led mig! Styr mig! Välsigna mig!" Må Gud ge Dig den där välsignelsen, det är min bön.

Medan vi nu böjer våra huvuden, broder Neville, avsluta mötet, Du, med en bön!

FÖRFÖRANDE ANDAR SWD55-0724

(Enticing Spirits)

DEMONOLOGI-SERIEN

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framsett på engelska söndag förmiddag den 24 juli 1955 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org